

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΛΕΜΕΣΟΥ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

ΕΤΟΣ 2^Ο ΤΕΥΧΟΣ 6 ΜΑΡΤΙΟΣ 2002 ΤΙΜΗ: 50σ.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΛΕΜΕΣΟΥ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Ίδιοκτήτης:

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΛΕΜΕΣΟΥ

Ὁδός Ἀγίου Ἀνδρέου 306

Τ.Θ. 56091

Λεμεσός - Κύπρος

Τηλέφωνα:

25864300 - 25864320

Τιμή Φύλλου:

50 σ.

Έτος: 2^ο - Τεύχος 6

Μάρτιος 2002

Εικόνα Ἐξωφύλλου:

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ

Λεύκα, Ναός Τιμίου Σταυροῦ

Βημόθυρα, 12^{ος} αἰώνας.

Ἐκδίδεται ἀπό συντακτική ἐπιτροπή

Ὅσοι ἐπιθυμοῦν νά ἐγγραφοῦν
συνδρομητές καί νά τοὺς ἀποστέλ-
λεται τό Περιοδικό μποροῦν νά ἐπι-
κοινωνήσουν μέ τό γραφεῖο Ποιμα-
ντικῆς Διακονίας τῆς Ἱερᾶς Μητρο-
πόλεως Λεμεσοῦ στά τηλέφωνα:

25864351, 25864340

Σ' ἓνα Νέο Τῆς ἔποχῆς
μας

Τὸν κόσμο θές ν' ἀλλάξεις σὴ σὴμὴ
καί τὸ κατεστῆμένο
Ἔϊπες, βαρέθηκες τὸ βέμα, τὴν ἀπατῆ,
μισεῖς τὸ μῖσος καί τὸν πόλεμο.
Γιὰ ἄλλα ἐσένα λαχτάρῃ ἡ καρδιά σου:
Ἐῖρήνη, λευτεριά, ἀτάπη κι' εὐληκρίνεια.
Τὰ λόγια σου τὰ βρίσκω ταιριαστὰ
μέ τῇ νεανικῇ φυχή σου.
Τί νέος τὰχα θάσουν χωρίς τὸν πόθο τ' ἀλλατῆ;
Ὅμως μὴ βιαστῆς.
Πιό κεῖ σὺ δίδρατὸ εἶναι ἡ δυσκολία.
Τὸ δρόμο τὸ σωστὸ νά πάρεις πρέπει.
- Ἀλλωστὲ σὺ αὐτοὺς ποὺ λάτρεψαν
μέσα σου κατακρίνεις-
Μὰ ἡ σιναικίδα λείπει.
Τὸ δρόμο τὸ σωστὸ ποιοὺς θά σοῦ δείξει,
Τὸν κόσμο γιὰ ν' ἀλλάξεις σὴ σὴμὴ;

Πρεσβυτ. Κυριακῆς Παρασκευᾶ

Ἀπὸ τὰ χρόνια τὰ παλιά,
δέν ξέρω πῶς, γιὰτὶ ξεχάσαν οἱ πολλοί,
εἶν' κάποιος ὁδοδείχτης.
"Ἐῖπ' αἰ", εἶπε, "ἡ Ὁδὸς καί ἡ Ζωή".
Κι' ἀκόμα,
"Τὸν κόσμο τὸν ἀλλάξεις σὴ σὴμὴ
ἀλλάζοντάς τὸν ἐαυτὸ σου
πρωτὰ".

Μ Ε Γ Α Λ Η Τ Ε Σ Σ Α Ρ Α Κ Ο Σ Τ Η 2 0 0 2

ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟΙ
ΕΣΠΕΡΙΝΟΙ

ΣΤΟ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟ ΝΑΟ - 6.30 μ. μ.

Μετά τὸν Ἑσπερινὸ θά ἀκολουθεῖ ὁμιλία.

Α' ΝΗΣΕΙΩΝ - ΑΡΧΙΜ. ΙΩΑΝΝΙΚΙΟΣ ΚΟΤΣΩΝΗΣ

Β' ΝΗΣΕΙΩΝ - ΗΓΟΥΜ. Ι.Μ.ΙΒΗΡΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΟΝΤΙΚΑΚΗΣ

Γ' ΝΗΣΕΙΩΝ - ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΛΕΜΕΣΟΥ

Δ' ΝΗΣΕΙΩΝ - ΑΡΧΙΜ. ΠΑΥΛΟΣ ΣΙΝΑΪΤΗΣ Ι.Μ. ΣΙΝΑ

Ε' ΝΗΣΕΙΩΝ - ΗΓΟΥΜ. ΙΜ.ΣΑΓΜΑΤΑ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΑΝΤΩΝΟΠ.

Ε "Άγιος Συμεών ὁ Νέος Θεολόγος, θεωρεῖ πὺς ἡ πνευματικὴ ἐπιστάσις πὺ ἀπορρέει ἀπὸ τὸ ἐπισκοπικὸ ἀξίωμα καὶ πὺ συνδέεται ἀμεσὸτατα μὲ τὴ σωτηρία τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ ἀποτελεῖ οὐσιαστικά, γνήσια καὶ ἀπέραντη ἔκφραση ἀγάπης πρὸς τὸν πλησίον. Χαρακτηριστικά θά πει: "Τὸ προῖστασαι ποιμνὴς καὶ ὑπὲρ σωτηρίας μεριμνᾷ τῷ πλησίῳ, τοῦτο ὠφέλιμον ἐστὶν ὡς ἀγάπης τελειωτικόν". "Ὀντως ἡ πνευματικὴ ἐπιστάσις τοῦ ἐορτάζοντος σήμερα Μητροπολίτη Λεμεσοῦ Ἀθανασίου εἶναι ἀγάπης τελειωτική.

Θά ἔλεγε κανεὶς πὺς τὴν ὅλη ποιμαντορία του, κατευθύνει ἡ θέσις τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως: "τῇ δὲ τὸ προκείμενον πτερῶσαι ψυχὴν ἀρπᾶσαι κόσμον καὶ δοῦναι Θεῷ". Στόχος

Τοῦ Θεολόγου Σάββα Ἀλεξάνδρου

του δηλαδὴ ἡ κατὰ Θεὸν ἀνύψωσις τοῦ ποιμνίου του πὺ ἐπιτυχάνεται μὲ τὴν προσπάθειά του νὰ μορφώσει Χριστὸν στὶς ψυχές τῶν ποιμενομένων καὶ νὰ τοὺς καταστήσει μὲ τὴ ζωτανὴ καὶ οὐσιαστικὴ σύνδεσή τους μὲ τὴν Ἐκκλησία, μέλη τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ ἀναλάνεται κυριολεκτικὰ σπὶ μετάδοσι τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ στὸ ποιμνίῳ του, γιατί ὄντας φορέας τῆς Θεολογίας καὶ τοῦ ἥθους τῶν Πατέρων τῆς Ἀνατολῆς βιώνει ἐμπειρικά τὴ μεγάλη ἀλήθεια πὺ εἰπώθηκε ἀπὸ

τὸν Ἅγιο Συμεὼν τὸν Νέο Θεολόγο καὶ πὺ ἀφορᾷ τὸ κατεξοχὴν ἔργο τοῦ ἐπισκόπου: "οὐδὲν ἕτερον ἐστὶν τὸ ποιμαίνειν, εἰμὶ ἡ διὰ τοῦ λόγου καὶ τῆς διδασκαλίας ἐπιμέλεια τῶν ποιμενομένων". Ἔτσι λοιπὸν ἀνὰ δεκαπενθήμερο τὸν παρακολουθοῦμε στὸ Μητροπολιτικὸ ναὸ Καθολικῆς νὰ ἀναλύνει θέματα σχετικά μὲ τὴν ὀρθόδοξη πνευματικότητα καὶ νὰ ἐπικελεῖ νὰ καταστήσει τοὺς ἀκροατὲς του, κοινωνοὺς τῆς παράδοσις τῆς Ἀνατολῆς καὶ τοῦ Σταυροαναστάσμου ἥθους τῆς Ὀρθοδοξίας. Ἐκεῖνο ὅμως πὺ πραγματικὰ συγκινεῖ, εἶναι ἡ ἀρχὴ πὺ ἐγκαινιάσε μὲ τὴν ἀνοδὸ του στὸν ἐπισκοπικὸ θρόνον τῆς Μητροπολιτικῆς μας περιφέρειας, νὰ ἐπισκέπτεται ὅλα τὰ σχολεῖα τῆς πόλης μας. Αὐτὴ ἡ κίνησή του θά μπορούσε νὰ ὀνομασθεῖ πορεία πρὸς τὴ νεότητα. Εἶναι πραγματικὰ συγκλονιστικὸ νὰ τὸν βλέπει κανεὶς νὰ παραδίνεται σπὴν ἀγάπῃ τῶν παιδιῶν καὶ αὐτὰ μὲ τὴ σειρά τους νὰ τοῦ προβάλλουν τίς ὑπαρξιακές ἀγωνίες καὶ ἀναζητήσεις τους καὶ νὰ ζητοῦν ἀπὸ αὐτὸν τὴ θέσις τῆς Ἐκκλησίας μας, γιὰ πλεῖστα ὅσα θέματα, θέματα πίστεως, θέματα βιοϊατρικῆς, θέματα πὺ ἀπτονται τῆς καθημερινότητος καὶ ἐνδιαφέρουν ἅμεσα τοὺς νέους ἀνθρώπους. Αὐτὸς πάλιν νηφάλιος καὶ ἄριστος γνώστης τῶν Πατέρων δίνει στὰ παιδιά ἀπαντήσεις πὺ τὰ ἀναπαύουν καὶ τὰ βοηθοῦν νὰ καταλάβουν πὺς πράγματι, κατὰ τὴν πατερικὴ ρῆσι "τῆς ἄνω μακαριότητος εἰσὶν". Καρπὸς τῆς ἀπέραντης πατρικῆς ἀγά-

"ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΟΝ ΠΟΙΗΣΑΙ"

πης του πρὸς τὴ νεότητα εἶναι καὶ τὸ ἀρχονταρίκι τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ πὺ λειτουργεῖ πρὸς τὸ παρόν σὲ ἓνα καὶ σὲ λίγο σὲ δύο διώροφα ἀναπαλαιωμένα κτίρια δίπλα στὸν αὐλόγυρο τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ καὶ περιλαμβάνει παιγνίδια κλειστοῦ καὶ ἀνοικτοῦ χώρου, αἰθουσες ἐργαστηρίων ἀγγειοπλαστικῆς, Η.Υ, χοροῦ, μουσικῆς, καφετέρια, βιβλιοθήκη κ.λ.π, μὲ στόχο τὴν ὑγιὴ ἀπασχόλησι, τὴν ψυχαγωγία καὶ τὴν ἐπιμόρφωσι τῶν νέων μας.

Παράλληλα ὥρες ὁλόκληρες στὸ ἐξομολογητάρι καταλάσσει τοὺς πιστοὺς μὲ τὸν Θεὸ, τοὺς νουθετεῖ καὶ γίνεται γιὰ τὸν πιστὸ λαὸ τοῦ Θεοῦ κατὰ τὴ φιλοκαλικὴ ρῆσι "ὥσπερ πατὴρ σπουδάζων στρατεῦσαι τὰ τέκνα αὐτοῦ τῷ βασιλεῖ ἐν στραταῖς λαμπραῖς". Μοιάζει δηλαδὴ μὲ πατέρα πὺ προσπαθεῖ νὰ ὁδηγήσει τὰ παιδιά του στὸ στράτευμα τοῦ οὐράνιου Βασιλεία.

Ἐπιπρόσθετα ἔχοντας ὡς ὀρθόδοξος Ἱεράρχης χαλκιδόνιον ἀντίληψιν περὶ ζωῆς, μεριμνᾷ καὶ ἐνδιαφέρεται ὅχι μόνο γιὰ τίς πνευματικές ἀλλὰ καὶ γιὰ τίς ὑλικές καὶ ἄλλες ἀνάγκες τοῦ ποιμνίου του. Βρίσκει σ' αὐτόν, τέλεια ἐφαρμογὴ ἡ ἀποψη τοῦ Μ. Ἀθανασίου γιὰ ἓνα μεγάλο ἱεράρχη τῆς ἐποχῆς του, τὸν ὅσιο Κορδοῦς "Τίς ποτέ λυπούμενος προσῆλθε αὐτῷ καὶ καίρων οὐκ ἐξῆλθε ἀπ' αὐτοῦ; ἢ τίς ἦπσε δεόμενος καὶ οὐκ ἀνεχώρησε τυχὼν ὧν ἠθέλησε"; Πόσοι ἄνθρωποι φορτωμένοι κάθε λογῆς προβλήματα, οἰκονομικά, οἰκογενειακά καὶ ἄλλα δὲν ἔτυχαν ἀπὸ αὐτὸν παρηγοριᾶς καὶ ἀνακούφισις.

Δεῖγμα ἀκριβῶς αὐτῆς τῆς μεριμνᾶς του γιὰ τὸν ἄνθρωπο εἶναι καὶ ἡ θεραπευτικὴ κοινότητα Ἀγία Σκέπη, τὴν ὁποία ὡς

γνωστὸ δημιούργησε σπὴν προσπάθειά του νὰ βοηθήσει παιδιά πὺ ἔπесαν καὶ πέφτουν θύματα τῆς παγίδος τῶν ναρκοτικῶν, ὥστε νὰ ἀπεξαρτηθοῦν ἀπ' αὐτά.

Τέλος, ἡ πρόσφατη κρίσις πὺ ταλάνισε τὴν Ἐκκλησία μας καὶ πὺ ἦταν οὐσιαστικὰ φθόνος τοῦ δαίμονα γιὰ τὸ ἐπιτελούμενο ἀπὸ αὐτὸν πνευματικὸ ἔργο, ἔδωσε τὴν εὐκαιρία στὸν πιστὸ λαὸ τοῦ Θεοῦ νὰ τὸν ἀγαπήσει ἀκόμα περισσότερο.

Ὁ Ἅγιος Ἐφραίμ ὁ Σύρος λέει χαρακτηριστικά: "Ὡσπερ ἐν καιρῷ χιόνος ἱκνεύεται ὁ θῆρ οὕτω καὶ ἐν τῷ καιρῷ τοῦ πειρασμοῦ ἱκνεύεται ὁ μοναχός". Ὅπως δηλ. μέσα στὰ χιόνια μπορεῖ νὰ ἀνικνεύσει κανένας τὸ θηρίο, ἔτσι καὶ μέσα στὸ καμίνι τῶν πειρασμῶν ἀνικνεύεται ἡ ποιότητα τοῦ κατὰ Θεὸν ἀνθρώπου. Ὁ πιστὸς λαὸς τοῦ Θεοῦ ἀνίκνευσε αὐτὸ τὸ ποιόν τοῦ ἐπισκόπου του, ὅταν τὸν παρακολούθησε νὰ ὑβρίζεται, νὰ γίνεται στόχος ἀδικῶν κατηγοριῶν καὶ αἰσchrῶν συκοφαντιῶν καὶ νὰ μιμεῖται τὴ συμπεριφορὰ τῶν μεγάλων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας, ὅταν καὶ αὐτοὶ βρῖσκονταν σπὴ θέσι τοῦ συκοφαντιμένου. Τὸν εἶδε δηλ. νὰ δηλώνει μὲ ἀταραξία τὴν ἀθωότητά του, νὰ μὴν κατεβαίνει ποτέ σὲ χαμηλὸ ἐπίπεδο φραστικῆς ἢ ἄλλης ἀντιπαράθεσις, νὰ παραδίνεται διὰ τῆς προσευκῆς στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ στὸ τέλος νὰ δικαιώνεται.

Ὁ πιστὸς λαὸς τοῦ Κυρίου, μὲ ἀφορμὴ τὴν ὀνομαστικὴ του γιορτή, ἐγκάρδια εὔχεται: "Πολυχρόνιον ποιῆσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὸν Πανιερώτατον καὶ Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην ἡμῶν Κύριον Κύριον Ἀθανάσιον, Κύριε φύλαττε αὐτὸν εἰς πολλὰ ἔτη".

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ

ἔφερε τὴν ἴδια τὴν Ἐκκλησία κοντὰ στοὺς ἀνθρώπους καὶ ἰδιαίτερα στοὺς νέους.

Ζοῦμε τὴ ζωντανή παρουσία του αὐτὰ τὰ 3 χρόνια. Οἱ Πρεσβυτέρους τὸν αἰσθανόμαστε συμπαράστατη μας στὸ δύσκολο ἔργο πού ἐπιτελοῦμε πλάι στοὺς ἱερεῖς συζύγους μας. Ἡ ἐκδήλωση γιὰ τὶς πρεσβυτέρες μᾶς τιμᾷ ἰδιαίτερα.

Ἀλλὰ καὶ ὅλες οἱ Κυρίες στεκόμαστε μέ σεβασμό στὰ ὅσα μᾶς προσφέρει. Μέ τὴ δημιουργία τῶν Ὁρθόδοξων Ἑνοριακῶν Συνδέσμων Γυναικῶν, οἱ ἑνορίες μᾶς ἔχουν μετατραπῆ σέ κυψέλες πνευματικῆς ἀνθισσης, πολιτιστικῆς δημιουργίας καὶ σωστῆς διαπαιδαγώγησης τῶν νέων μας. Τὰ τριήμερα τῶν Κυριῶν πού πραγματοποιήθηκαν τὰ δύο

προηγούμενα Καλοκαίρια ἦταν πράγματι εὐλογία Θεοῦ γιὰ ὅλες, ὅσες συμμετείχαν. Ἀλλὰ καὶ ἡ γιορτὴ τῆς μάνας πού καθιερώθηκε ἀπὸ τὴ Μητρόπολή μας κατὰ τὴν ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς, μέ ἐπίκεντρο τὴν Παναγία μητέρα ὅλων μας, στηρίζει ὅλες τὶς κυρίες, γιὰ νὰ συνεχίσουν τὴν προσφορά τους σπὴν οἰκογένεια. Μέ ἀγάπη, ταπείνωση καὶ ἀγαθότητα ψυχῆς, ὁ ἐνάρκτος Ἱεράρχης μας ἀποτελεῖ τὸ θεῖο δῶρο γιὰ τὴν κοινωνία τῆς Λεμεσοῦ. Ὁ λόγος του καθαρὸς, προσιτὸς, μιλάει καὶ εὐθεῖαν σπὴν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου, ἐλκύει πρὸς τὸ Χριστὸ τὶς κουρασμένες ψυχές. Ὅλες οἱ Κυρίες τὸν εὐχαριστοῦμε γιὰ τὶς εὐκαιρίες πού μᾶς χαρίζει καὶ τὸν εὐγνωμονοῦμε.

Ο λόγος τοῦ Κυρίου ὅτι "μακάριον ἐστὶ διδόναι ἢ λαμβάνειν" δὲν ἀποτελοῦν προτροπές γιὰ τὸν ποιμέναρχη μας ἀλλὰ καθημερινή πράξη. Γιατί δὲν ὑπάρχει πτυχὴ καὶ ἐκδήλωση τῆς κοινωνικῆς ζωῆς ἢ πρόβλημα πού δημιουργεῖ ἢ πολυπλοκὴ ἐποχὴ μας, πού νὰ μὴν τὸ φροντίζει. Ἀνθρώποι ξαναγυρίζουν σπὴν Ἐκκλησία, μᾶλλον

Ἀπόσπασμα ἀπὸ ὁμιλία στὶς Πρεσβυτέρες

"...Εἶναι ξεχωριστὴ ἡ τιμὴ πού μᾶς ἔκανε ὁ Θεός, ἀλλὰ καὶ μεγάλη ἡ ἀποστολὴ πού κληθήκαμε νὰ διαδραματίσουμε στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, πλάι στοὺς ἱερεῖς συζύγους μας.

Ἡ Πρεσβυτέρα δὲν εἶναι μιά ἀπλή πιστὴ στὸν εὐρύτερο ὥρο τῆς ἐνορίας της, μὰ κάτι διαφορετικὸ πού τὴν ἐντάσσει στὸν κύκλο τῶν χαρισματοῦχων τῆς Ἐκκλησίας. Ἀπὸ τοὺς κύριους ἀλλ' ἀφανεῖς συντελεστές τῆς ἐφημεριακῆς διακονίας.

Πρόσωπο πού "ἐν σιωπῇ" συνεπωμίζεται τὶς ὑψηλές εὐθύνες καὶ τοὺς κόπους τοῦ ἱερέως - συζύγου της. Συμπαράστατης καὶ συνεργάτης του μέσα στὴν ἐνορία. Μιά ἀπὸ τὶς βασικὲς ἀλήθειες τῆς πίστεώς μας εἶναι ὅτι δὲν σώζεται κανεὶς μόνος του, ἀλλὰ διὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀφοῦ ἡ ἐνορία εἶναι πυρῆνας τῆς Ἐκκλησίας, τότε γιὰ τὸν καθένα μας γίνεται ὁ τόπος ὅπου θὰ πετύχει τὴ σωτηρία του, μαθαίνοντας νὰ ζεῖ μαζί μέ τὸν Χριστό καὶ τοὺς ἀδελφούς του.

Ἔτσι ἡ συμβολὴ καὶ ἡ διακονία τῆς Πρεσβυτέρας στὴν ἐνορία δὲν εἶναι ἀπλῶς κοινωνικὴ, ἀλλὰ πολὺ πιο οὐσιαστικὴ. Ὅλη ἡ δραστηριότητα καὶ ὁ κόπος νὰ διακονήσῃ τοὺς ἀδελφούς - ἐνορίτες της στηρίζεται στὸ κριτήριο τῆς σωτηρίας, πού μέ τόση σαφήνεια εἶπε ὁ Χριστός. "Ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε". Περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη ἐποχὴ, αὐτὸ τὸν τρόπο ζωῆς μέσα στὴν ἐνορία εἶναι πού νοσταλγοῦν σήμερα τὰ κουρασμένα παιδιά τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ διακονία τῆς Πρεσβυτέρας εἶναι καὶ ἀναγκαία καὶ ἐπιτακτικὴ.

Ποιὰ ἐπομένως ἡ θέση μας μέσα στὴν ἐνορία;

Ἡ ζωὴ μας πρέπει νὰ μιλά γιὰ τὸν Θεό. Μέσα στὴν ἐνορία ἡ Πρεσβυτέρα νὰ εἶναι εὐωδία Χριστοῦ. Νὰ βλέπουν στὸ πρόσωπό της οἱ ἐνορίτες τὴ ζηλωτρία χριστιανή, τὴν ἁγία σύζυγο καὶ μάνα, τὴν ἱεραπόστολο, τὴν ἀκούραστη κοινωνικὴ ἐργάτιδα. Τότε ἡ ζωὴ της θὰ ἐμπνέει τοὺς ἄλλους. Θὰ γίνεται μέ τὸ παράδειγμα τῆς ἑνα φῶς καθοδηγητικὸ μέσα στὸ περιβάλλον της.

Ὅταν στὴ δική μας ζωὴ διαβάσουν οἱ ἐνορίτες τὴ

ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τότε ποιὰ ἱκανοποίηση καὶ χαρὰ, ἀλλὰ καὶ τιμὴ, γιὰ τὸν ἱερέα σύζυγό μας;

Γιατί ὁ ἱερέας συνεχίζει πάνω στὴ γῆ τὸ ἔργο τοῦ Κυρίου. Εἶναι ἀπεσταλμένος δικός Του μέσα στὸν σύγχρονο κόσμο. Στέκει ἀνάρεσσα στὸ Θεό καὶ τοὺς ἀνθρώπους, γιὰ νὰ κατεβάσῃ τὶς εὐλογίες τοῦ οὐρανοῦ στὴ γῆ, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀνεβάσῃ στὸν οὐρανὸ τὶς προσευχὲς τῶν ἀνθρώπων.

Τὸ δικὸ μας παράδειγμα θὰ ξεσηκώνει ὅλες τὶς καλοδιάθετες ἐνορίτισσες νὰ ζήσουν τὸ Εὐαγγέλιο, γιατί ἡ ζωὴ μας θὰ ἀποτελεῖ τὴν πιο πειστικὴ ὁμολογία. Βιώνεται καὶ σήμερα τὸ Εὐαγγέλιο. Τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ εἶναι εὐτυχία γιὰ τὸν ἄνθρωπο. Ἡ Χριστιανικὴ ζωὴ ἀναπαύει τὴν ψυχὴ, τὴ γεμίζει μέ εἰρήνη καὶ χαρὰ. Ζεῖ ὁ Χριστός καὶ κατακτᾷ καὶ σήμερα καρδιές.

Εἶναι δόξα θεϊκὴ γιὰ κάθε γυναῖκα πού ναι Πρεσβυτέρα. Ὑπέροχη στ' ἀλήθεια κλήση.

"...Ἡ πρεσβυτέρα θὰ σταθεῖ κοντὰ στὴ μάνα, νὰ τὴν ἐνισχύσει στὸ δύσκολο ἔργο τῆς ἀνατροφῆς τῶν παιδιῶν της. Στὸν κουρασμένο πού λυγίζει καὶ ἀπελπίζεται, θὰ τοῦ δώσει θάρρος. Στὸν ὀλιγόπιστο θὰ τονώσει τὴν πίστη. Μὰ πάνω ἀπ' ὅλα θὰ γονατίσει καὶ θὰ προσευχηθεῖ στὸν Παντοδύναμο Πατέρα, νὰ σταθεῖ κοντὰ σ' ὅλα τὰ παιδιά του.

Πολλὰ μποροῦν νὰ γίνουν μέ τὴ συνεργασία τοῦ συζύγου - ἱερέως καὶ τῶν συνεργατῶν μας στὶς ἐνορίες. Καὶ ἀσφαλῶς τὰ ἀποτελέσματα, μέ τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ, θὰ εἶναι μεγάλα.

Κινητήρια ὅμως δύναμη ὅλων αὐτῶν θὰ εἶναι ἡ δική μας ἀγάπη ὁ δικός μας ἐνθουσιασμός, ἡ δική μας πίστη. Ἐμεῖς θὰ προχωροῦμε μπροστὰ, δίνοντας τὸ παράδειγμα καὶ ἐνθαρρύνοντας τοὺς ἄλλους, μέ ταπείνωση, στὴ διακονία τους. Μποροῦν οἱ ἐνορίες μας νὰ μετατραποῦν σέ κυψέλες, πνευματικῆς ἀνθισσης, γιατί ἔχουμε καὶ τὴν ἀμέριστη συμπαράσταση τοῦ πνευματικοῦ μας πατέρα, τοῦ Μητροπολίτη μας. Πανιερώτατε, ἡ ἀρχιερωσύνη σας μᾶς φέρνει κοντὰ στὸ Θεό καὶ τοὺς συνανθρώπους μας. Σὰς εὐχαριστοῦμε πολὺ γι' αὐτό. Εὐχρηθεῖτε, παρακαλοῦμε, μέ τὴ ζωὴ μας, ὅλες ἐμεῖς νὰ δοξάζουμε τὸν Κύριο καὶ τὴν Ἁγία Του Ἐκκλησία.

Πρεσβυτέρα Κυριακὴ Μιχαηλίδου

Ὁ ἀείμνηστος οἰκονόμος Ἰωάννης Μαρκίδης γεννήθηκε στό χωριό Φασούλα στίς 20 Δεκεμβρίου τοῦ 1912. Ἀπό νεαρή ἡλικία φάνηκε ἡ ἀγάπη καί ἡ ἀφοσίωσή του πρὸς τὴν Ἐκκλησία. Σέ ἐφηβική ἡλικία ἀρχισε μαθήματα Βυζαντινῆς Μουσικῆς, σέ μιὰ ἐποχὴ πού ἦταν δύσκολα τὰ πράγματα, γιατί δέν ὑπῆρχε συγκοινωνία νά πηγαينόερχεται στή Λεμεσό γιὰ τὸ μάθημα. Κι ὁμως παρ' ὅλες τίς δύσκολες συνθήκες κατόρθωσε νά μάθει τὴ Βυζαντινὴ Μουσικὴ καί νά γίνει δάσκαλός της.

Γίνεται ψάλτης στό χωριό του καί παραδίδει μαθήματα μουσικῆς σέ μαθητές, πού σήμερα εἶναι ἱερεῖς σέ ἐνορίες τῆς Λεμεσοῦ καί ἱεροψάλτες.

Ἡ ἀγάπη του δέν σταματᾷ ὁμως ἐδῶ. Ἕνας διακαῆς πόθος γιὰ τὴν ἱεροσύνη τὸν βρῖσκει νά φοιτᾷ στὴν Ἱερατικὴ Σχολὴ Ἀπόστολος Βαρνάβας. Ἐκεῖ γίνεται παράδειγμα σεμνοῦ καί φιλομαθοῦς μαθητῆ καί κατορθώνει νά πάρει τὸ ἀπολυτήριό του μέ ἀριστα. Τὸ 1950 χειροτονεῖται σέ διάκονο καί ἀργότερα σέ πρεσβύτερο.

Μέ τὴν πρᾶότητα καί τὴν καλοσύνη του, μέ τὴν ἱεροπρέπεια καί πατερική του κατάρτιση, ἀλλὰ καί τὴν πατρική του ἀγάπη, στήριξε καί ὁδήγησε πολλές ψυχές στὸν Χριστό. Ὁργανώνει καί διδάσκει κατη-

χητικά στό χωριό του, κατώτερο καί μέσο καί ΟΧΕΝ Νεανίδων τίς Κυριακές.

Ἀργότερα ὑπηρετήσε ὡς Πνευματικὸς γιὰ πάρα πολλὰ χρόνια στὸν κύκλο Κυριῶν Ἀγίας Ζώνης καί γιὰ εἴκοσι χρόνια στό Λανίτειο Γυμνάσιο.

Ὡς πνευματικὸς γαλήνεψε τόσες καί τόσες ψυχές συνανθρώπων μας, πού ἔτρεχαν στὴν ὁδὸ τὴν ὥρα τῆς δυσκολίας τους ἀπὸ πολλά μέρη τῆς Κύπρου. Ὅχι μονάχα τῆς ἐπαρχίας του.

Οἱ σοφές προτροπές καί συμβουλές του ξαλάφρωναν τίς κουρασμένες ψυχές καί πάντα ἔδινε ἀπαντήσεις στὰ προβλήματα ὅλων, ἀντλώντας ἀπὸ τὰ διδάγματα τῆς Ἀγίας Γραφῆς πού εἶχε δίπλα του στό ἐξομολογητήρι, λόγους παρηγορίας καί ἐνίσχυσης.

Ὑπηρετήσε πιστὰ τὴν Ἐκκλησίαν γιὰ 50 ὁλόκληρα χρόνια καί ἀγκάλιασε σάν καλὸς ποιμένας τὸ ποιμνίό του.

Μέ δική του πρωτοβουλία κάνει ἐράνους καί κτίζει τὸ ἐκκλησάκι τοῦ Ἀγίου Ρηγίνου.

Ὁ ἀγωνίας τοῦ 55-59 τὸν βρῖσκει στίς ἐπάλξεις. Ἐξομολογοῦσε καί κοινωνοῦσε ἀγωνιστές, διακονοῦσε ἀλληλογραφία καί στό σπίτι του γίνονταν συνεδριάσεις τῶν ἀγωνιστῶν τῆς ΕΟΚΑ.

Ἀπέκτησε 6 θυγατέρες τίς ὁποῖες ἀνέθρεψε "ἐν παιδείᾳ καί νουθεσίᾳ Κυρίου".

Τὸ ταξίδι τῆς ζωῆς του ἔφθασε στό τέλος του στίς 7 Φεβρουαρίου 2002.

Αἰωνία του ἡ μνήμη!

ΕΚΔΗΜΙΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΗΡΟΔΟΤΟΥ ΤΟΥ Ι.Ν. ΚΟΥΚΑΣ

Πλήρης ἡμερῶν ἐξεδήμησεν εἰς Κύριον ὁ πρεσβύτερος Χριστοφόρος Ἡροδότου ἐφημέριος ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν εἰς τὸν ἱερό ναὸ Τιμίου Σταυροῦ τῆς κοινότητος Κουκάς. Ἦτο ἰδιαίτερος σεβαστὸς καί ἀγαπητὸς ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῆς περιοχῆς καί ἐξετιμᾶτο διὰ τὴν εὐσέβεια, τὴν ταπεινότητα καί τὴν πρᾶξιά του. Αἰωνία αὐτοῦ ἡ μνήμη!

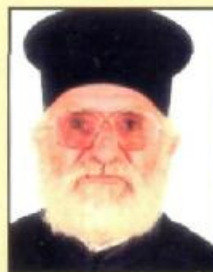
ΝΕΕΣ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΕΣ

Ὁ π. Μάριος Γεωργίου γεννήθηκε σπὶ Λεμεσό στίς 7/3/1973. Ἀποφοίτησε ἀπὸ τὸ Λύκειο Ἀγίου Ἰωάννου καί σπὶ συνέχεια φοίτησε σέ κολλέγιο στὸν τομέα τῶν Γραφικῶν Τεχνῶν. Ἐργάσθηκε σέ Διαφημιστικὸ γραφεῖο. Χειροτονήθηκε Διάκονος στίς 12/11/2001 στὸν ἱερό Ναὸ Ἀγίου Ἰωάννου Λεμεσοῦ καί Πρεσβύτερος στίς 3/3/2002 στὸν ἱ.Ναὸ Ἀγίας Τριάδος Λεμεσοῦ ὅπου καί ἐφημερεύει.

Ὁ π. Ἰωάννης Πολυκάρπου γεννήθηκε στό χωριό Κοιλάνι στίς 7/10/1966. Ἐργάσθηκε σπὶν Ὑδατοπρομήθεια Λεμεσοῦ. Χειροτονήθηκε Διάκονος στίς 9/11/2001 στὸν ἱερό Ναὸ Ἀγίου Νεκταρίου. Πρεσβύτερος χειροτονήθηκε στίς 17/3/2002 στὸν Ἀπόστολο Ἀνδρέα Μέσα Γειτονιάς.

στὸν ἱ.Ν. Ἀγ. Νικολάου Παλῶδιας.

Ὁ π. Κωνσταντῖνος Ἡρακλέους γεννήθηκε στὸν Ἀγρό στίς 30/7/1943. Φοίτησε στό Γυμνάσιο Ἀγροῦ. Ἐργάσθηκε ὡς ἠλεκτρολόγος. Διάκονος χειροτονήθηκε στίς 26/11/2001 στὸν ἱ.Ναὸ Ἀγίου Στυλιανοῦ καί Πρεσβύτερος στίς 16/12/2001

Πολλές φορές ἔχομε ἀκούσει διάφορες ἀπόψεις περί τοῦ θέματος αὐτοῦ καί εἰδικότερα ὑπάρχει μία σύγχυση ὅσον ἀφορὰ τὴν ἐπίκληση αὐτὴ ἀπὸ τούς ψάλτες.

Πρέπει κατ' ἀρχάς νά ποῦμε ὅτι ἡ κυριολεκτική σημασία τῆς σωτηρίας μας ἀναφέρεται στὸν Λυτρωτὴ μας Χριστό. Ἡ σωτηρία ἀπορρέει ἀπὸ τὴ σταυρική θυσία τοῦ Χριστοῦ καί μόνο ὁ Χριστός εἶναι ὁ παροχέυς τῆς σωτηρίας καί ὁ μόνος "αἷτιος σωτηρίας αἰωνίου".

Πέρα ὅμως ἀπὸ τὴν κυριολεκτική σημασία τοῦ ρήματος "σώζω" ὑπάρχει καί ἡ σημασία πού σημαίνει ὅτι ὁδηγῶ κάποιον στὴ σωτηρία, ὅτι συνεργῶ σ' αὐτὴν καί γίνομαι μεταφορέας τοῦ ἄλλου πρὸς τὸν Σωτῆρα-Χριστό. Ἐτοι συνεργός καί ὄργανο τῆς σωτηρίας μπορεῖ νά εἶναι ὁ κάθε πιστός.

Στὴν Ἀγία Γραφή σέ πάρα πολλά χωρία γίνεται λόγος γιὰ τὴ σωτηρία πού παρέχεται μέσω ἄλλων. Ὁ Ἀπ. Παῦλος στὴν Α' πρὸς Κορινθίους λέει "τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα, ἵνα πάντως τινὰς σώσω" (9, 22). Ἀσφαλῶς δέν θά τοὺς σώσει ὁ ἴδιος ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλὰ θά τοὺς ὁδηγήσει στὸν Χριστό. Ὁ Ἀπ. Ἰάκωβος 5, 20 ἀναφέρει ὅτι "ὁ ἐπιστρέψας ἀμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ σώσει ψυχὴν ...". Καί ἐδῶ γίνεται νοητό ὅτι δέ θά σώσει τὸν πλανεμένο ὁ ἄνθρωπος, ἀλλὰ θά συντελέσει στὴ σωτηρία του.

Μέ αὐτὴ ἀκριβῶς τὴν ἔννοια ἀπευθυνόμαστε πρὸς τὴν Παναγία ἢ ὁποία πάντοτε πρεσβεύει ὑπὲρ ἡμῶν καί ἐπιζητοῦμε τίς πρεσβεῖες

ΥΠΕΡΑΓΙΑ ΘΕΟΤΟΚΕ ΣΩΣΟΝ ΗΜΑΣ

της.
Ἐτοι τό "Υπεραγία Θεοτόκε Σῶσον ἡμᾶς" καί ὀρθόν εἶναι ἀλλά καί κατωχυρώνεται ἀπὸ τὴν Ἀγία Γραφή. Σέ ἓνα τροπάριο τῆς Παρακλητικῆς (ἤχος Γ' Τρίτη πρωΐ) λέει χαρακτηριστικά "Ἐκαστος ὅπου σῶζεται, ἐκεῖ δικαίως καί προστρέχει καί ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγὴ ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν". Ἐδῶ ἀκριβῶς βλέπομε καί τὴν ἐμπειρία τῆς Ἐκκλησίας μας ἢ ὁποία θέλει τὴν Παναγία μας μετὰ τὸν Χριστόν νά ἀποτελεῖ τὴν πρώτη καταφυγὴ καί λιμένα σωτηρίας, κάθε πιστοῦ.

Ἐπειδὴ ὁ πιστός γεύεται αὐτὴ τὴν πραγματικότητα καί βιώνει τὴν προστασία τῆς Παναγίας, ἀναφωνεῖ "Υπεραγία Θεοτόκε Σῶσον ἡμᾶς".

Δέν πρέπει, σύμφωνα καί μέ τὸν καθηγητὴ τῆς Λειτουργικῆς κ. Ἰωάννη Φουντούλη, νά ξεχνοῦμε καί τὰ λειτουργικά κείμενα τῆς Ἐκκλησίας μας τὰ ὁποία ἐρχονται νά ἐπικυρώσουν αὐτὴ τὴν ὀρθότητα τοῦ στίχου πού μελετᾶμε. Ἡ τάξις αὐτὴ τηρεῖται καί στίς μονές τοῦ Ἀγίου Ὁρους ὅπου ὅλοι γνωρίζομε πόσο εὐαίσθητοι εἶναι οἱ μοναχοὶ σέ δογματικά θέματα. Στά τυπικά τόσο τῆς Μ.Χ.Ε. ὅσο καί στά λειτουργικά βιβλία τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τό "Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς" προτάσσεται τῶν θεομητορικῶν κανόνων - Παρακλητικῶν Κανόνων - Ἀκαθίστου Ὑμνου.

Στά κατ' ἀλφάβητον τροπάρια τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ πού ἀπαντοῦν σέ χειρόγραφα τοῦ ΙΒ' αἰῶνος ἀπαντᾷ ἡ

ἐπίκληση πρὸς τὴν Θεοτόκο "Ἡ τό χαῖρε...σῶζε τοὺς σέ μεγαλύνοντας", "Ζώωσόν με...σῶσόν με ταῖς πρεσβείαις σου", "Ρῆξον ... καί σῶσον με".

Ἐπίσης ἀρχαῖοτατα εἶναι καί τὰ τροπάρια τῆς Παρακλητικῆς πού ἔχουν παρόμοιες ἐκφράσεις "τῶν οὐρανίων ταγμάτων... ἄχραντε Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς".

Πρέπει ἐδῶ νά ποῦμε ὅτι αὐτὴ ἡ ἐπιμονὴ κάποιων στό "πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν" καί νά ἀντιτάσσονται μέ τρόπο προκλητικό στό "σῶσον ἡμᾶς" ἴσως νά εἶναι καί ἐκ τοῦ πονηροῦ ὁ ὁποῖος δέν μπορεῖ νά ὑποφέρει τό πανυπερευλογημένο καί πανύμνητο ὄνομα τῆς Παναγίας μας, ἢ ὁποία μᾶς ὁδηγεῖ στὴ σωτηρία καί ὡς φιλόστοργη μητέρα θέλει νά σωθοῦν ὅλα τὰ παιδιά της. Ἀκόμη, οἱ αἵρετικοὶ Προτεστάντες καί Εὐαγγελικοὶ διακηρύττουν ὅτι "μόνο ὁ Χριστός σῶζει" ἔτοι μέ αὐτό τὸν τρόπο ἀπορρίπτουν τὴν Παναγία, τοὺς Ἀγίους καί τὰ μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας.

Πιστεύομε ὅτι ἔχει γίνει κατανοητός ὁ ὅρος καί ἡ σημασιολογία τῆς λέξης "σώζω" καί ὅτι τό "Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς" εἶναι καί ὀρθῶς στὴν δογματικὴ του διατύπωση καί σωστή ἡ θέση του στὴ θεία Λατρεία.

Γερόδ. Τύχων

Βιβλιογραφία:

- Ἰωάννου Φουντούλη "Ἀπαντήσεις εἰς Λειτουργικὰς Ἀπορίας τ. Β'", Ἀθήνα 1994.
- Δημητρίου Τσελεγγίδη "Δυτικὴ Θεολογία καί Πνευματικότητα", Θεσσαλονίκη 1991.

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΝΕΩΝ ΤΗΣ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΣ

Εχοντας ως κύριο δεδομένο ότι η Εκκλησία μας από τη φύση της είναι ο κατ'έξοχην χώρος των νέων, αφού μπορεί με τον πιο ουσιαστικό τρόπο να πληρώσει τις ύπαρξιακές μας ανάγκες και να νοσηματοδοτήσει τη ζωή μας, με την εύλογία του Πανιερωτάτου Μητροπολίτη μας, δίνουμε στις αναζητήσεις μας αυτές μορφή με την Κοινότητα Νέων της Γερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσού.

Η Κοινότητά μας είναι μιά προσπάθεια για καλύτερη κοινωνία μεταξύ νέων ηλικίας 18 έως 35, με απότερο σκοπό ν' ακολουθήσουμε ένα τρόπο ζωής βασισμένο στην κοινή λατρευτική ζωή, στο Ευαγγέλιο και στην Πατερική διδασκαλία.

Ως μέσα για την επίτευξη του σκοπού αυτού μπορούν να θεωρηθούν οι εκδηλώσεις που έχουν ήδη πραγματοποιηθεί τους δύο πρώτους μήνες του νέου έτους.

Οι εκδηλώσεις αυτές περιλάμβαναν αρχικά κόψιμο Βασιλόπιττας και δεξίωση με πλούσια εδέσματα και δώρα. Ήταν η πρώτη επίσημη κοινή συνάντησή μας, για ν' ακολουθήσει μετά η έκδοση του ενημερωτικού φυλλαδίου "Δρώμενα Κοινότητας Νέων Ι.Μ.Λ.". Βάση των δρωμένων αυτών, η Κοινότητα μας διοργάνωσε διάφορες δραστηριότητες όπως παιχνίδια, προβολή κινηματογραφικών ταινιών, μουσική βραδιά, έκθεση βιβλίου και βραδιά "πίτσας". Στην επιτυχία όλων αυτών, βοήθησε και τό γεγονός ότι τό Αρχονταρίκι (αΐθουσα παιχνιδιών και καφέ, που βρίσκεται στο χώρο του Μητροπολιτικού Ναού Παναγίας Παντανάσσης, Καθολικής), είναι ανοικτό καθημερινά, ειδικά για τους νέους, από τις 7.00 μ.μ. μέχρι και τις 10.00 μ.μ.

Η μεγάλη προσέλευση και συμμετοχή νέων ανθρώπων που σημειώθηκε κατά τη διάρκεια των διαφόρων εκδηλώσεων αλλά και η έγγραφη πάνω από 300 μελών στην Κοινότητά μας μέσα σέ σύντομο χρονικό διάστημα, θέλει νά δείξει ότι η Εκκλησία ταιριάζει στους νέους, γιατί είναι ένας δυναμικός χώρος, γεμάτος ζωή και άθληση.

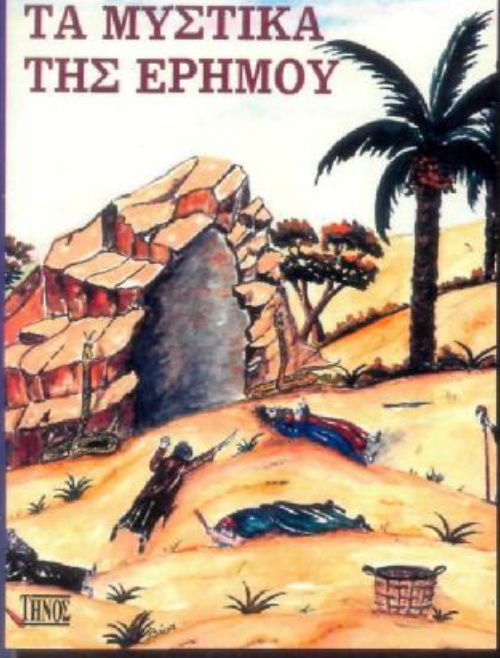
Ένας χώρος όπου διεξάγεται τό μεγάλο αγώνισμα της πραγμάτωσης της ζωής σάν αγάπη, γιατί η ζωή στην Εκκλησία απαιτεί φρόνημα νεανικό, δηλαδή φρόνημα αγωνιστικό.

Θεοδοσία Κωνσταντινίδου - Θεολόγος

ΠΑΙΔΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ Π. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ

“Οί εκδόσεις ΤΗΝΟΣ έρχονται νά μās προσφέρουν ένα μικρό γεροντικό γιά τά παιδιά. Στο βιβλίό περιέχονται 16 συναρπαστικές ιστορίες τής έρήμου όπου έκεϊ έζησαν άνθρωποι άθλητές πού πάλεψαν μέ ληστές, μέ θηρία, μέ τήν άγρια φύση καί βγήκαν νικητές”.

Κώστας Β. Καρασάβης

Ο ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΣ

ΚΑΒΑΛΑΡΗΣ

ΕΙΣ ΑΛΛΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ

“Στό βιβλίό αυτό τό όποιο άποτελεί ένα μικρό συναρπαστή καταγράφονται μέ τρόπο γλαφυρό καί εικόνες βυζαντινές ή ζωή, ή δράση καί τό μαρτύριο έπτά μεγάλων άγίων τής Έκκλησίας μας μεταδίδοντας έτσι έξαιρετικά μηνύματα γιά τά παιδιά μας”.

ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ Ι.Μ.ΛΕΜΕΣΟΥ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΑΓΑΠΗΣ

Οί Πατέρες τής Έκκλησίας διδάσκουν ότι ό τελικός σκοπός τής ανθρωπίνης ζωής είναι ή θέωση. Γιά νά μπορέσει ό άνθρωπος νά φθάσει στή θεωρία του Θεού, άπαιτείται προηγουμένως νά επιστρέψει στόν έαυτό του, νά προσανατολίσει τήν ύπαρξη του πρός τόν Θεό καί νά μετατρέψει τήν έμπαθή ροπή πρός τόν έαυτό του καί τόν κόσμο σέ άνιδιοτελή αγάπη. “Η αγάπη πρός τόν πλησίον άποδεικνύεται κυρίως μέ τήν αγαθοεργία, ή όποία άποτελεί καί τήν ουσία τής. “Έφ’ όσον έποιήσατε ενί τούτων τών αδελφών μου τών έλαχίστων, έμοί έποιήσατε” λέει ή προτροπή του Ίησού. “Όσο μεγαλύτερη είναι ή αγάπη, τόσο μεγαλύτερη ή όδύνη τής ψυχής. “Όσο πió φλογερή ή αγάπη, τόσο πió πύρινη είναι ή προσευχή καί όσο τελειότερη ή αγάπη, τόσο άγιότερος είναι ό βίος. Αυτό ή αγάπη είναι ή πνευματική προϋπόθεση τής φιλανθρωπίας, πρός τόν συνάνθρωπό μας, πού είναι εικόνα του ίδιου του Κυρίου ήμών Ίησού Χριστού.

Γι’ αυτό ή Μητρόπολή μας μέ τίς εύλογίες του ποιμενάρχου της δημιούργησε εκτός από τίς δέκα μεγάλες ένορίες πού λειτουργούσαν εδώ καί χρόνια, Φιλοπτώχους σέ σαράντα ακόμη ένορίες εντός καί εκτός τής πόλεως μας, μέ σκοπό ή Έκκλησία νά μπολιάσει τήν κοινωνία μέ τό πνεύμα τής αγάπης καί του ενδιαφέροντος γιά τόν πλησίον.

Τό έργο αυτό άρχισε νά επιτελείται από τούς κληρικούς μας καί τούς εύσεβείς χριστιανούς μας μέ συνείδηση ένώπιον του Θεού, γιά τήν ανακούφιση τών άπόρων αδελφών μας καί τών άπόρων φοιτητών μας.

“Ο σκοπός νά δημιουργηθούν Φιλοπτώχοι Αδελφότητες σέ τόσες ένορίες είναι γιά νά γνωρίσουν καί νά βιώσουν οί αδελφοί μας τήν εκκλησία όχι ως ένα άπρόσωπο θρησκευτικό καθίδρυμα άλλ’ ως μία οικογένεια καί ως μία κοινωνία αδελφικής αγάπης. Μέσα στά πλαίσια του τομέα τής φιλανθρωπίας έχουν διοργανωθεί διάφορες εκδηλώσεις όμως προγραμματίζονται καί άλλες, ώστε νά μπορέσουμε νά έρθουμε σέ έπαφή καί μέ μέλη άλλων πόλεων πού έχουν τά ίδια ενδιαφέροντα, γιά νά μπορέσουμε νά έχουμε κάποια εισοδήματα γιά τόν σκοπό αυτό. Έδώ πρέπει νά όμολογήσουμε ότι μέ τήν έπαφή μέ αδελφούς πού είχαν χρεία διαπιστώσαμε ότι υπάρχει ένα τεράστιος αριθμός αδελφών μας πού έχουν ανάγκη καί ιδιαίτερα οί φοιτητές μας.

Ένδεικτικά αναφέρουμε τήν εκδήλωση πού πραγματοποιήθηκε στό κέντρο Ακρόπολης στις 10/02/2002 στους Καπέδες υπό τήν αιγίδα του Μητροπολίτου μας καί σημάδεψε τεράστια έπιτυχία. Μέ τή βοήθεια του Θεού ή Φιλοπτώχος Αδελφότητα Ι.Μ.Λ. οργανώνει συνεστίαση στις 14/05/2002 στό κέντρο Μιλλένιουμ μέ όμιλήτρια τήν Γερόντισσα Γαβριλία.

Έκτός από τή φιλανθρωπία μέσα στις ένορίες γιά τούς άπόρους αδελφούς μας ή Έκκλησία ενδιαφέρεται καί γιά τόν άνθρωπο πού υποφέρει από τήν άρρώστια αλλά καί από μοναξιά καί άπογοήτευση. “Ο σεβασμός τής Έκκλησίας στήν ανθρωπινή ύπαρξη όπλίζει μέ τά κατάλληλα συναισθήματα τόν άρρωστο γιά νά στέκεται μέ όρθιο τό κεφάλι άπέναντι στήν άρρώστια του. Τής θείας παρηγορίας έχει ανάγκη ιδιαίτερα ό άνθρωπος, όταν εύρίσκεται άσθενής στό κρεβάτι του πόνου. “Ο άσθενής τότε έχει ανάγκη από βοήθεια καί ενίσχυση καί γι’ αυτό προσφεύγει στήν παντοδύναμη προστασία του Θεού, γιά νά νικήσει τήν άρρώστια καί νά άπομακρύνει τό θάνατο. Τό έργο αυτό τής παρηγορίας επιτελείται εδώ καί αρκετό καιρό στό νοσοκομείο τής πόλεως μας από τούς νοσοκομειακούς έφημερίους, αλλά καί από ομάδα αδελφών μας μέ τίς ποιμαντικές επισκέψεις, τήν ιερά έξομολόγηση, τή θεία Κοινωνία καί τήν κοινωνική ή φιλανθρωπική προσφορά. Σέ λίγο καιρό τελειώνει καί ό ναός του νοσοκομείου επ’ όνόματι τής Αγίας Ειρήνης τής Χρυσοβαλάντου όπου θά έχουν τή δυνατότητα νά προστρέξουν οί συγγενείς ή ακόμη καί αυτοί οί άσθενείς νά προσευχηθούν στόν ούράνιο Πατέρα μας, καί νά τόν παρακαλέσουν νά τούς δώσει δύναμη καί ύπομονή γιά τή δοκιμασία πού περνούν.

Ευχόμαστε ό Κύριος νά καθοδηγεί τούς εργάτες τής άρετς τής φιλανθρωπίας γιά τήν έλαχιστοποίηση του ανθρωπίνου πόνου.

Άρχ. Ιωάν. Μαχαρ.

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ

Ἀρχιμ. Βενεδίκτου Λοΐζου

Ο Μέγας Κανών, πού συνέθεσε ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας ὁ Ἱεροσολυμίτης, ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης καί ἕνας ἀπό τοὺς πιό ἐξέχοντες ἐκπροσώπους τῆς ἐκκλησιαστικῆς ποιήσεώς μας, εἶναι ἕνας ἀπό τοὺς πιό ὑπέροχους καί περισσότερο γνωστούς ὕμνους στοῦ ἐκκλησιαστικό πλήρωμα. Ψάλλεται τμηματικά τίς τέσσερις πρῶτες ἡμέρες τῆς Καθαρᾶς Ἑβδομάδος καί ὁλόκληρος τὴν Πέμπτη τῆς Ε΄ ἑβδομάδος τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς. Ἀποτελεῖ ἕνα ἐγερτήριο σάλπισμα πού ἀποβλέπει στοῦ νά φέρῃ τὸν ἄνθρωπο σέ συνείδηση τῆς ἀμαρτωλότητός του καί νά τὸν ὁδηγήσῃ μέσα ἀπὸ τὴ συντριβὴ καί τὴ μετάνοια κοντὰ στοῦ Θεοῦ.

Ὁ Μέγας Κανὼν ἀποκαλεῖται ἔτσι, διότι ἔχει πλῆθος πολὺ τροπαρίων καί εἶναι ἐκτενέστερος ὅλων τῶν ἄλλων Κανόνων τῆς Ὁρθοδόξου Ὑμνογραφίας. Ἐνῶ δηλαδή οἱ ἄλλοι Κανόνες ἔχουν συνήθως τρία-τέσσερα τροπάρια σέ κάθε ὠδήν, αὐτὸς ἔχει ἄνω τῶν 20 τροπαρίων σέ κάθε ὠδήν. Ἡ Β΄ μάλιστα ὠδή ἔχει 41 τροπάρια! Συνολικῶς ὁ Κανὼν ἔχει 11 εἰρμούς καί 250 τροπάρια.

Ὁ Μέγας Κανὼν εἶναι ὕμνος βαθύτατης συντριβῆς καί συγκλονιστικῆς μετανοίας. Ὁ ἄνθρωπος πού αἰσθάνεται τὸ βάρος τῆς ἀμαρτίας, πού γεύεται τὴν πικρία τῆς μακρῆς ἀπὸ τὸν Θεὸ ζωῆς, πού κατανοεῖ τίς τραγικὲς διαστάσεις τῆς ἀλλοτριώσεως τῆς ἀνθρώπινης φύσεως στὴν πώση καί τὴν ἀποστασία της ἀπὸ τὸν Θεό, συντρίβεται. Κατανύσσεται. Ἀναστενάζει βαθεῖα καί ξεσπᾷ σέ θρῆνο γοερό. Ἐνα θρῆνο ὅμως πού σώζει, διότι ἀνοίγει τὸν δρόμο τῆς μετανοίας. Τὸν δρόμο πού ἐπαναφέρει τὴν ἀνθρώπινη ὑπαρξὴ κοντὰ στὸν Θεό, τὴν πηγὴ τῆς ἀληθινῆς ζωῆς καί τὸ πλήρωμα τῆς ἁρρητῆς χαρᾶς καί εὐφροσύνης. Γιά θρῆνο καί θρηνωδία κάνει λόγο ὁ ποιητὴς ἤδη ἀπὸ τὸ πρῶτο τροπάριο τοῦ Κανόνος του: “Πόθεν ἄρξομαι θρνεῖν τὰς τοῦ ἀθλίου μου βίου πράξεις; ποίαν ἀπαρχὴν ἐπιθήσω Χριστέ, τῇ νῦν θρηνωδίᾳ;”.

Ὁ Μέγας Κανὼν ψάλλεται σέ ἥχο πλάγιο τοῦ Β΄. Εἶναι ἥχος γλυκὺς, κατανυκτικὸς καί ἐκφραστικὸς ἰδιαίτερος τοῦ πένθους καί τῆς συντριβῆς τῆς ψυχῆς, γι’ αὐτὸ καί χρησιμοποιεῖται πολὺ στὴν ὕμνογραφία τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος. Ὁ γοργὸς μάλιστα εἰρμολογικὸς ρυθμὸς του, στὸν ὁποῖο ψάλλονται τὰ τροπάρια τοῦ Μεγάλου Κανόνος, πέρα ἀπὸ τὴν κατάνυξη καί τὴ συντριβὴ πού μεταδίδει, ἐκφράζει καί τὴν ἱερὴ ἀνησυχία τῆς υπάρξεως νά ἐπιτύχῃ τὴν ἐν Χριστῷ ἀπολύτρωσή της.

Μετανοεῖτε! κραυγάζει ἀνά πᾶσαν στιγμὴν ὁ Μέγας Κανὼν. Ὁλοῦ λοιπόν τὸ πένθιμον καί κατανυκτικόν περιεχόμενον τοῦ ἀριστουργήματος αὐτοῦ θὰ μπορούσε νά συνοψισθῇ σέ ἕνα ἀπὸ τὰ τροπάρια του, τὸ ὑπέροχο ἐκεῖνο: “Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου, ἀνάστα, τί καθεύδεις; τὸ τέλος ἐγγίζει καί μέλλεις θορυβεῖσθαι ἀνάνηψον οὖν ἵνα φείσῃται σου Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ πανταχοῦ παρὼν καί τὰ πάντα πληρῶν”.

Δηλαδή: Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου σίκω ἐπάνω! Τί κοιμᾶσαι; Τὸ τέλος τῆς ἐπιγείου ζωῆς πλησιάζει καί μέλλεις νά ὑποστῇς μεγάλην ταραχή. Σύνελθε ἀπὸ τὴ μέθη σου διὰ νά σέ λυπηθῇ ὁ Χριστὸς καί Θεός, ὁ Ὅποιος εἶναι πανταχοῦ παρὼν καί γεμίζει τὰ πάντα μέ τὴν παρουσία Του.

Η αίσχυνη καὶ τὸ ὄνειδος πού ὑπομένει κάποιος σπκώνοντας τὸ σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ σπὶ ζωὴ αὐπὶ, ὁδηγεῖ σπὴν ἀναγνώρισή του ἀπὸ τὸν Κύριο καὶ μεταβάλλεται σέ χάρη υἰοθεσίας καὶ δύναμη ζωῆς ἀκαταλύτου σπὶ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τῶν ἀγγέλων Του.

Ἡ ἴδια τιμὴ προσφέρεται κατὰ τὴν ἐξομολόγησιν στὸν ἄνθρωπο πού ἀτιμάσθηκε ἀπὸ τὴν ἁμαρτία. Ὁ πιστὸς ὑπομένει αἰσχύνῃ ἐνώπιον “ὁμοιοπαθοῦς” ἐξομολόγου ἱερέως. Μόλις διαγνώσκει τὴν ἀνομία του, δέν τὴν ἀποκρύπτει. “Ἐξαγορεύει κατ’ αὐτοῦ τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ” (Πρβλ. Ψ. 31, 5). Γιά τὴ ντροπὴ πού ὑφίσταται σπὴν πράξιν αὐπὶ τῆς μετανοίας του, ὁ Κύριος συγχωρεῖ “τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας” του καὶ τὸν ἀνακαινίζει μέ τὴ χάρη τῆς αἰώνιας σωτηρίας. Ὅσο πιο βαθιὰ εἶναι ἡ αἰσχύνῃ πού συνοδεύει τὴν ἐξαγόρευσιν τῶν ἁμαρτιῶν σπὴν

ὑπερηφάνειας καὶ προσκομίζει σ’ αὐτόν τὴν ταπείνωσιν καὶ ἡ ταπείνωσιν ἀποσπᾷ τὴν ἱαματικὴ χάρη τοῦ Θεοῦ, κατὰ τὸ λόγο τῆς Γραφῆς: “Ὁ Θεὸς ὑπερηφάνους ἀνιπτάσσειται ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν” (Παροιμ. 3, 34 Ἀ΄ Πέτρ. 5, 5).

**Τοῦ Ἀρχιμ. Ζαχαρία τῆς Ἱ. Μονῆς
Τιμίου Προδρόμου Ἑσπεξ**
(συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο φύλλον)

Ἡ ἐξομολόγησιν πρέπει νὰ γίνεται ἐλεύθερα. Ἡ ἐκούσια ἐξαγόρευσις τῆς ἁμαρτίας φανερώνει ὅτι ὁ πιστὸς δέν τὴν θέλει καὶ δέν τὴν ἀσπάζεται. Μένει στὸ πνεῦμα πού ἐκφράζει ἡ εὐχὴ τῆς Πεντηκοστῆς: “Σοὶ ἁμαρτάνομεν, ἀλλὰ καὶ Σέ μόνον λατρεύομεν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν”. Ἡ λατρεία τῆς ἐξομολογήσεως εἰσιμάζει τὸν πιστὸ νὰ δεχθεῖ τὴ χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ νὰ καταπιεῖ τελικὰ τὴν ἁμαρτία. Μαθαίνει

λογήσεως, ὅπως ἦδη ἀναφέραμε, εἶναι ἀνάλογη μέ τὴν αἰσχύνῃ πού βαστάζουμε, ὅταν γυμνώνουμε τὸν ἑαυτό μας μπροστὰ στὸν Κύριο καὶ μπροστὰ στὸ λειτουργιὸ Του. Καὶ ὁ Κύριος ἐνδύει τὸν ἀναγεννημένο ἁμαρτωλὸ μέ τὸ ἱμάτιο τῆς θείας χάριτος καὶ τῆς αἰώνιας ζωῆς.

Μέ τὴ μετάνοια καὶ τὴν ἐξομολόγησιν ἀποβάλλομε τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς καὶ προσλαμβάνομε τὸ φρόνημα “ὁ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ” (φιλ. 2, 5). Τὸ φρόνημα αὐτὸ εἶναι ἄκρως ταπεινὸ καὶ ὁδήγησε ἐκούσια τὸν Κύριο ὡς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς, γιά νὰ ἀνεύρει καὶ σώσει τοὺς δεσμίους τοῦ Ἀδμ. Ἡ πορεία τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἀντίθετη ἐκείνης τοῦ Ἀδμ. Ὁ Ἀδμ. θέλησε νὰ ἀνέλθει ἀφ’ ἑαυτοῦ καὶ νὰ γίνει ἴσος μέ τὸν Θεὸ καὶ ὡς ἐκ τούτου ἔπεσε σέ βυθὸ ἀπωλείας. Ὁ μετανῶν ὅμως πορεύεται πρὸς τὰ κάτω, κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ Δευτέρου Ἀδμ, τοῦ

“Ἡ μεταποίησιν τῆς αἰσχύνῃς σέ δύναμιν κατὰ τῶν παθῶν στὸ μυστήριον τῆς μετανοίας καὶ ἱερᾶς ἐξομολογήσεως”

ἐξομολόγησιν, τόσο μεγαλύτερη θὰ εἶναι ἡ δύναμιν καὶ ἡ χάρη πού θὰ πάρει γιά τὸν ἀνακαινισμό τῆς ζωῆς του. Τὴν ἀλήθειαν τοῦ λόγου αὐτοῦ μαρτυρεῖ παράδοσιν αἰώνων, μέχρι καὶ τῶν ἡμερῶν μας. Μέ τὴν ἐξομολόγησιν ἀναγεννῶνται, ἀνανεῶνονται καὶ σώζονται οἱ πιστοὶ μέσα σπὴν Ἐκκλησία. Εἶναι περιττὸν νὰ ποῦμε πόσο σεβαστὸς εἶναι ὁ ἐξομολογούμενος ἁμαρτωλὸς ἀπὸ τὸν πνευματικὸ ἱερέα, ἐφ’ ὅσον ἔχει μέ τὸ μέρος τοῦ ὅλο τὸν οὐρανὸ, πού καίρει “ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι” (Λκ. 15, 7).

Τὸ στοιχεῖο τῆς αἰσχύνῃς στὸ μυστήριον τῆς ἐξομολογήσεως ὄχι μόνον εἶναι ὑγιὲς καὶ φυσικὸ, ἀλλὰ πιστοποιεῖ ταυτόχρονα ὅτι ἡ πράξιν αὐτὴ τῆς μετανοίας προσφέρεται ἀπὸ τὴν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου, εἶναι ἐκούσια καὶ βαθιὰ ταπεινή. Ὅποιος μετανοεῖ ἀληθινά, κατὰ τὴν ἐξομολόγησιν ἀναλαμβάνει τὴν εὐθύνη τῶν παραπτωμάτων του καθ’ ὁλοκληρίαν, καὶ δὲ δικαιώνει τὸν ἑαυτό του, ὅπως ἔπραξε ὁ Ἀδμ στὸν Παράδεισο. Δέν ἐπιρρίπτει εὐθύνη στὸν Θεὸ ἢ τὸν πλῆσιον, ἀλλὰ ὑποφέρει ταπεινά καὶ μέ ἀνδρεία τὴν αἰσχύνῃ τῶν αὐτοπροαιρέτων ἁμαρτιῶν του. Ἡ εὐσεβὴς αὐτὴ πράξιν θεραπεύει τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὸν κακοῦ ὄγκο τῆς

ὁ ἄνθρωπος μέ τὴν μετάνοια καὶ τὴν ἐξομολόγησιν νὰ ἔχει ὀρθὴ στάσιν καὶ προαίρεσιν ἀπέναντι στὸν Θεὸ. Μυεῖται δηλαδὴ σπὴ γνώσιν τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ καὶ συνεπῶς εὐρίσκει τὴν ὁδὸ τῆς ζωῆς.

Ὁ Χριστὸς, ἐπιθυμώντας τὴ σωτηρία μας, δέν λογάριασε τὸν ἑαυτό Του, καὶ, ὅπως λέγει ἡ Γραφή, “οἱ ὄνειδοιμοὶ τῶν ὄνειδισζόντων Αὐτόν ἐπέπεσον ἐπ’ Αὐτόν” (πρβλ. Ρωμ. 15, 3) καὶ αὐτὸ μάλιστα διαδραματίσθηκε “ἐξω τῆς παρεμβολῆς” (Ἑβρ. 13, 13). Μέ ἄλλα λόγια, ὁ ὄνειδισμός τοῦ Σωτῆρος Θεοῦ γιά τὴ σωτηρία μας ἦταν τέλειος. Ἔτσι καὶ ἐμεῖς, ὅταν βαστάζουμε τὸ ὄνειδος τῶν ἁμαρτιῶν μας σπὴν ἐξομολόγησιν, “ἐξω τῆς παρεμβολῆς” καὶ ἐνάντια σπὴ καλὴ γνώμῃ τοῦ κόσμου τούτου πού μᾶς περιβάλλει, “ἀναφέρουμε θυσίαν αἰνέσεως διὰ παντός τῷ Θεῷ” (Ἑβρ. 13, 15). Ὁ πιστὸς μέ τὸν τρόπο αὐτὸ ἐκφράζει εὐχαριστίαν πρὸς τὸν ἀρχηγὸ τῆς σωτηρίας του. Τοποθετεῖ τὸν ἑαυτό του σπὴν ὁδὸ τοῦ Κυρίου. Βρίσκει τὸν Κύριο πού εἶναι ἡ ὁδός. Ὁ Κύριος τότε γίνεται συνοδοιπόρος τοῦ ἀνθρώπου πού μετανοεῖ. Μεταδίδει σ’ αὐτόν χάρη καὶ ἀνακαινίζει τὴ ζωὴ του. Ἡ ἀνακαινισμὸς πού παίρνουμε ἀπὸ τὸ μυστήριον τῆς ἐξομο-

Κυρίου. Καὶ ὅταν φθάσει στὸ μηδέν τῆς ταπεινώσεως, γίνεται ὑλικὸ κατὰ-ληλὸ γιά ἀναδημιουργία. Εἶναι ἴδιον στὸν Θεὸ τῶν Χριστιανῶν νὰ δημιουργεῖ ἐκ τοῦ μηδενός.

Πρὶν ἀπὸ τὴ μετάνοια ὁ ἄνθρωπος ἔχει στραμμένους ὅλες τὶς φυσικὲς του δυνάμεις πρὸς τὴ γῆ “ἐξ ἧς ἐλήφθη”. Ὁ νοῦς του εἶναι διαιρεμένος καὶ διάχυτος σπὴν κτίσιν. Φέρει μέσα του κενὸ καὶ μένει ἀνεκπλήρωτος ὁ προσορισμός του. Φέρεται πρὸς τὴν ἄβυσσὸ τοῦ μηδενός. Ἡ ἀληθινὴ μετάνοια καὶ ἡ ταπεινὴ ἐξομολόγησιν συνοδεύονται πάντοτε μέ τὴ συντριβὴ τῆς καρδίας. Ἡ συντριβὴ αὐτὴ γίνεται βαθύς πόνος γιά τὴν ἀσχήμια τῆς πτώσεως. Ὁ πόνος καὶ ἡ αἰσχύνῃ γιά τὴν ἁμαρτία ὀργάνουν τὴ χέρσα καρδιά καὶ ἐκρίζω-νουν ἀπ’ αὐτὴ τὰ πάθη τῆς ἀπμίας. Θεραπεύουν καὶ ἐνοποιοῦν τὶς δυνάμεις τῆς ψυχῆς, γιά νὰ ἐκπληρώσει τὴν ἐντολή τῆς θείας ἀγάπης καὶ νὰ παρασταθεῖ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου “ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ” (Ἰωαν. 4, 24).

Ἐπὶ τῆς γῆς δέν ὑπάρχει τέλος σπὴ μετάνοια. Τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ δέν παύουν νὰ ἀγνίζουν τὸν ἑαυτό τους μέ τὸ μυστήριον τῆς ἐξομολογήσεως, γιὰ “ὁ Θεὸς Φῶς ἐστὶ καὶ σκοτία ἐν Αὐτῷ οὐκ ἔστιν οὐδεμία” (Α΄ Ἰωαν. 1, 5).

Η ΟΣΙΑ ΜΑΡΙΑ Η ΑΙΓΥΠΤΙΑ

Ἡ Ὁσία Μαρία ἡ Αἰγυπτία εἶναι ἴσως τὸ κλασσικότερο καὶ φωτεινότερο παράδειγμα μετάνοιας καὶ ἐξόδου ἀπὸ τὸ βαθύτατο σαρκικὸ βούρκο, ὅπως ἐπίσης μοναδικὸ παράδειγμα σκληρῶν καὶ μακροχρόνιων μοναχικῶν ἀγώνων.

Ἄς δοῦμε ὅμως σέ μεγάλη συντομία τὴ ζωὴ τῆς μεγάλης αὐτῆς ἀγωνίστριας τῆς ἐρήμου.

Γεννήθηκε σπὴν Αἴγυπτο κατὰ τὰ χρόνια τοῦ μεγάλου Ἰουστινιανοῦ (527-565). Σέ ἡλικία 12 ἐτῶν ἐγκατέλειψε τοὺς γονεῖς

της καὶ πῆγε σπὴν Ἀλεξάνδρεια ὅπου γιὰ 17 ὁλόκληρα χρόνια ἐζπσε ἔντονα στὸ βούρκο τῆς ἁμαρτίας καὶ τῆς σαρκικῆς ἀκολασίας. Τὴν ἀκόλαστη ζωὴ πού ζοῦσε σπὴν Ἀλεξάνδρεια θέλησε νὰ μεταφέρει καὶ σπὴν ἱερή γῆ ὅπου ἐζπσε ὁ Κύριος, μπαίνοντας μιά

μέρα σ' ἓνα πλοῖο πού μετέφερε προσκυνητές γιὰ προσκύνημα στὰ Ἱεροσόλυμα, μέ τὴν εὐκαιρία τῆς Ὑψωσης τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Καθόλη τὴ διάρκεια τοῦ ταξιδιοῦ ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν παραμονή της στὰ Ἱεροσόλυμα, δέν σιμάμπσε τὴν ἁμαρτωλή της ζωὴ. Ἀκριβῶς τὴν ἡμέρα τῆς Ὑψωσης τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἐνώθηκε καὶ αὐτὴ μέ τὸ πλῆθος τῶν προσκυνητῶν πού ἔμπαιναν στὸν μεγάλο ναό. Στάθηκε ὅμως ἀδύνατο νὰ μπεῖ στὸν ναό, γιατί μόλις ἔφθανε σπὴν εἴσοδό του μιά ἀόρατη δύναμη τὴν ἔσπρωχνε πρὸς τὰ ἔξω. Καὶ τότε τὸ θαῦμα συνετελέσθηκε. “Ἐλθοῦσα εἰς ἑαυτὴν” καὶ ἀφοῦ ἐστάθηκε σέ μιά γωνιά ἔξω ἀπὸ τὸν Ναό ἀπὸ ὅπου μπορούσε νὰ βλέπει τὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας τὴν παρακάλεσε μέ δάκρυα μετάνοιας στὰ μάτια: “Παρθένε, Δέσποινα Θεοτόκε, ξέρω πὼς δέν εἶμαι ἄξια νὰ εἰσέλθω σπὴν ἐκκλησία νὰ δῶ τὸ Ἅγιο Ἐῶλο ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Υἱός σου. Ἀξίωσέ με ὅμως νὰ μπῶ στὸν Ναό νὰ τὸ δῶ, γίνου ἐγγυῆριά μου πρὸς τὸν Υἱόν Σου καὶ ὑπόσχομαι ὅτι στὸ ἐξῆς δέν θὰ μιάνω τὸ σῶμα μου, ἀλλὰ θὰ πάω ὅπου Ἐσύ μέ ὁδηγήσεις.

Αὐτὰ εἶπε καὶ ἡ προσευχὴ της εἰσακούσθηκε. Μπῆκε σπὴν ἐκκλησία ἀνεμπόδιστα, εἶδε τὸν Τίμιο Σταυρό, καὶ εὐχαριστοῦσε μέ δάκρυα τὴν Παναγία ζητώντας της συνάμα νὰ τὴν φωτίσει τί ἔπρεπε νὰ κάνει. Ἐνῶ ἔκλαιε ἀκούει μιά φωνὴ νὰ τῆς λέγει: “Ἀν περάσεις τὸν Ἰορδάνη ποταμόν θὰ εὔρεις μεγάλη ἀνάπαυση”. Μέ μικρὸ πλοῖαριο περνᾷ τὸν Ἰορδάνη ποταμό καὶ μέ μόνο τρεῖς ἄρτους προχωρεῖ καὶ ἐγκαθίσταται στὰ βάθη τῆς ἐρήμου. Ἐκεῖ σπὴν ἔρημο μόνη καὶ ἀβοήθητη μέσα στὸν καύσωνα καὶ τὸ ψύχος, ἐζπσε σαράντα ὁλόκληρα χρόνια, χωρίς νὰ ἀντικρύσει πρόσωπο ἀνθρώπου, ὥσπου τὴν ἀνακάλυψε ὁ πατὴρ Ζωσιμάς. Στὸν πατέρα Ζωσιμᾶ ἀνοίξε τὴν καρδιά της καὶ τοῦ διηγήθηκε μέ λεπτομέρεια ὅλη της τὴ ζωὴ. Στὸ τέλος τοῦ ζήτησε ὅπως τὸν ἐπόμενο χρόνο τὴν περιμένει σπὴν ὄχθη τοῦ Ἰορδάνη μέ τὰ Ἀχραντα Μυστήρια γιὰ νὰ τὴν κοινωνήσει, πρᾶγμα πού ἐγινε. Τὸν ἐπόμενο χρόνο ὁ πατὴρ Ζωσιμάς, ὅταν πῆγε νὰ τὴ συναντήσει τὴν βρῆκε νεκρή. Πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι της γραμμένα στή γῆ ἔγραφε:

“Ἀββᾶ Ζωσιμᾶ, θάψε ἐδῶ τὸ σῶμα τῆς ταπεινῆς Μαρίας. Πέθανε τὴν ἴδια μέρα πού μέ κοινωνήσες”. Καθὼς σκεπτόταν πὼς θὰ ἔβγαζε τὸν λάκκο γυρίζει πίσω του καὶ βλέπει ἓνα λιοντάρι. Ἀμέσως κατάλαβε. “Ἐλα, τοῦ λέει, θηρίο ἀνήμερο, ἐπειδὴ ἡ δύναμη τοῦ Θεοῦ σέ ἔφερε ἐδῶ νὰ μέ βοηθήσεις, σκάψε τὴ γῆ γιὰ νὰ θάψουμε τὸ λείψανο τῆς Ἁγίας, γιατί ἐγὼ ἀδυνατῶ”. Τὸ λιοντάρι ἄρχιζε τὸ σκάψιμο καὶ σέ λίγη ὥρα ὁ τάφος ἦταν ἑτοιμος. Ἐθαψε τότε ὁ γέροντας τὸ λείψανο τῆς Ἁγίας καὶ ἐπέστρεψε στὸ μοναστήρι του δοξάζοντας τὸν Θεό.

Ἡ μνήμη τῆς Ὁσίας Μαρίας Αἰγυπτίας γιορτάζεται τὴν 1ην Ἀπριλίου καὶ τὴν 5ην Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν.

Ἡ Ὁσία Μαρία ἡ Αἰγυπτία εἶναι ἴσως τὸ κλασσικότερο καὶ φωτεινότερο παράδειγμα μετάνοιας καὶ ἐξόδου ἀπὸ τὸ βαθύτατο σαρκικὸ βούρκο, ὅπως ἐπίσης μοναδικὸ παράδειγμα σκληρῶν καὶ μακροχρόνιων μοναχικῶν ἀγώνων.

Ἄς δοῦμε ὅμως σέ μεγάλη συντομία τὴ ζωὴ τῆς μεγάλης αὐτῆς ἀγωνίστριας τῆς ἐρήμου.

Γεννήθηκε σπὴν Αἴγυπτο κατὰ τὰ χρόνια τοῦ μεγάλου Ἰουστινιανοῦ (527-565). Σέ ἡλικία 12 ἐτῶν ἐγκατέλειψε τοὺς γονεῖς

της καὶ πῆγε σπὴν Ἀλεξάνδρεια ὅπου γιὰ 17 ὁλόκληρα χρόνια ἐζπσε ἔντονα στὸ βούρκο τῆς ἁμαρτίας καὶ τῆς σαρκικῆς ἀκολασίας. Τὴν ἀκόλαστη ζωὴ πού ζοῦσε σπὴν Ἀλεξάνδρεια θέλησε νὰ μεταφέρει καὶ σπὴν ἱερή γῆ ὅπου ἐζπσε ὁ Κύριος, μπαίνοντας μιά

μέρα σ' ἓνα πλοῖο πού μετέφερε προσκυνητές γιὰ προσκύνημα στὰ Ἱεροσόλυμα, μέ τὴν εὐκαιρία τῆς Ὑψωσης τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Καθόλη τὴ διάρκεια τοῦ ταξιδιοῦ ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν παραμονή της στὰ Ἱεροσόλυμα, δέν σιμάμπσε τὴν ἁμαρτωλή της ζωὴ. Ἀκριβῶς τὴν ἡμέρα τῆς Ὑψωσης τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἐνώθηκε καὶ αὐτὴ μέ τὸ πλῆθος τῶν προσκυνητῶν πού ἔμπαιναν στὸν μεγάλο ναό. Στάθηκε ὅμως ἀδύνατο νὰ μπεῖ στὸν ναό, γιατί μόλις ἔφθανε σπὴν εἴσοδό του μιά ἀόρατη δύναμη τὴν ἔσπρωχνε πρὸς τὰ ἔξω. Καὶ τότε τὸ θαῦμα συνετελέσθηκε. “Ἐλθοῦσα εἰς ἑαυτὴν” καὶ ἀφοῦ ἐστάθηκε σέ μιά γωνιά ἔξω ἀπὸ τὸν Ναό ἀπὸ ὅπου μπορούσε νὰ βλέπει τὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας τὴν παρακάλεσε μέ δάκρυα μετάνοιας στὰ μάτια: “Παρθένε, Δέσποινα Θεοτόκε, ξέρω πὼς δέν εἶμαι ἄξια νὰ εἰσέλθω σπὴν ἐκκλησία νὰ δῶ τὸ Ἅγιο Ἐῶλο ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Υἱός σου. Ἀξίωσέ με ὅμως νὰ μπῶ στὸν Ναό νὰ τὸ δῶ, γίνου ἐγγυῆριά μου πρὸς τὸν Υἱόν Σου καὶ ὑπόσχομαι ὅτι στὸ ἐξῆς δέν θὰ μιάνω τὸ σῶμα μου, ἀλλὰ θὰ πάω ὅπου Ἐσύ μέ ὁδηγήσεις.

Αὐτὰ εἶπε καὶ ἡ προσευχὴ της εἰσακούσθηκε. Μπῆκε σπὴν ἐκκλησία ἀνεμπόδιστα, εἶδε τὸν Τίμιο Σταυρό, καὶ εὐχαριστοῦσε μέ δάκρυα τὴν Παναγία ζητώντας της συνάμα νὰ τὴν φωτίσει τί ἔπρεπε νὰ κάνει. Ἐνῶ ἔκλαιε ἀκούει μιά φωνὴ νὰ τῆς λέγει: “Ἀν περάσεις τὸν Ἰορδάνη ποταμόν θὰ εὔρεις μεγάλη ἀνάπαυση”. Μέ μικρὸ πλοῖαριο περνᾷ τὸν Ἰορδάνη ποταμό καὶ μέ μόνο τρεῖς ἄρτους προχωρεῖ καὶ ἐγκαθίσταται στὰ βάθη τῆς ἐρήμου. Ἐκεῖ σπὴν ἔρημο μόνη καὶ ἀβοήθητη μέσα στὸν καύσωνα καὶ τὸ ψύχος, ἐζπσε σαράντα ὁλόκληρα χρόνια, χωρίς νὰ ἀντικρύσει πρόσωπο ἀνθρώπου, ὥσπου τὴν ἀνακάλυψε ὁ πατὴρ Ζωσιμάς. Στὸν πατέρα Ζωσιμᾶ ἀνοίξε τὴν καρδιά της καὶ τοῦ διηγήθηκε μέ λεπτομέρεια ὅλη της τὴ ζωὴ. Στὸ τέλος τοῦ ζήτησε ὅπως τὸν ἐπόμενο χρόνο τὴν περιμένει σπὴν ὄχθη τοῦ Ἰορδάνη μέ τὰ Ἀχραντα Μυστήρια γιὰ νὰ τὴν κοινωνήσει, πρᾶγμα πού ἐγινε. Τὸν ἐπόμενο χρόνο ὁ πατὴρ Ζωσιμάς, ὅταν πῆγε νὰ τὴ συναντήσει τὴν βρῆκε νεκρή. Πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι της γραμμένα στή γῆ ἔγραφε:

“Ἀββᾶ Ζωσιμᾶ, θάψε ἐδῶ τὸ σῶμα τῆς ταπεινῆς Μαρίας. Πέθανε τὴν ἴδια μέρα πού μέ κοινωνήσες”. Καθὼς σκεπτόταν πὼς θὰ ἔβγαζε τὸν λάκκο γυρίζει πίσω του καὶ βλέπει ἓνα λιοντάρι. Ἀμέσως κατάλαβε. “Ἐλα, τοῦ λέει, θηρίο ἀνήμερο, ἐπειδὴ ἡ δύναμη τοῦ Θεοῦ σέ ἔφερε ἐδῶ νὰ μέ βοηθήσεις, σκάψε τὴ γῆ γιὰ νὰ θάψουμε τὸ λείψανο τῆς Ἁγίας, γιατί ἐγὼ ἀδυνατῶ”. Τὸ λιοντάρι ἄρχιζε τὸ σκάψιμο καὶ σέ λίγη ὥρα ὁ τάφος ἦταν ἑτοιμος. Ἐθαψε τότε ὁ γέροντας τὸ λείψανο τῆς Ἁγίας καὶ ἐπέστρεψε στὸ μοναστήρι του δοξάζοντας τὸν Θεό.

Ἡ μνήμη τῆς Ὁσίας Μαρίας Αἰγυπτίας γιορτάζεται τὴν 1ην Ἀπριλίου καὶ τὴν 5ην Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν.

Ἡ Ὁσία Μαρία ἡ Αἰγυπτία εἶναι ἴσως τὸ κλασσικότερο καὶ φωτεινότερο παράδειγμα μετάνοιας καὶ ἐξόδου ἀπὸ τὸ βαθύτατο σαρκικὸ βούρκο, ὅπως ἐπίσης μοναδικὸ παράδειγμα σκληρῶν καὶ μακροχρόνιων μοναχικῶν ἀγώνων.

Ἄς δοῦμε ὅμως σέ μεγάλη συντομία τὴ ζωὴ τῆς μεγάλης αὐτῆς ἀγωνίστριας τῆς ἐρήμου.

Γεννήθηκε σπὴν Αἴγυπτο κατὰ τὰ χρόνια τοῦ μεγάλου Ἰουστινιανοῦ (527-565). Σέ ἡλικία 12 ἐτῶν ἐγκατέλειψε τοὺς γονεῖς

της καὶ πῆγε σπὴν Ἀλεξάνδρεια ὅπου γιὰ 17 ὁλόκληρα χρόνια ἐζπσε ἔντονα στὸ βούρκο τῆς ἁμαρτίας καὶ τῆς σαρκικῆς ἀκολασίας. Τὴν ἀκόλαστη ζωὴ πού ζοῦσε σπὴν Ἀλεξάνδρεια θέλησε νὰ μεταφέρει καὶ σπὴν ἱερή γῆ ὅπου ἐζπσε ὁ Κύριος, μπαίνοντας μιά

μέρα σ' ἓνα πλοῖο πού μετέφερε προσκυνητές γιὰ προσκύνημα στὰ Ἱεροσόλυμα, μέ τὴν εὐκαιρία τῆς Ὑψωσης τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Καθόλη τὴ διάρκεια τοῦ ταξιδιοῦ ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν παραμονή της στὰ Ἱεροσόλυμα, δέν σιμάμπσε τὴν ἁμαρτωλή της ζωὴ. Ἀκριβῶς τὴν ἡμέρα τῆς Ὑψωσης τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἐνώθηκε καὶ αὐτὴ μέ τὸ πλῆθος τῶν προσκυνητῶν πού ἔμπαιναν στὸν μεγάλο ναό. Στάθηκε ὅμως ἀδύνατο νὰ μπεῖ στὸν ναό, γιατί μόλις ἔφθανε σπὴν εἴσοδό του μιά ἀόρατη δύναμη τὴν ἔσπρωχνε πρὸς τὰ ἔξω. Καὶ τότε τὸ θαῦμα συνετελέσθηκε. “Ἐλθοῦσα εἰς ἑαυτὴν” καὶ ἀφοῦ ἐστάθηκε σέ μιά γωνιά ἔξω ἀπὸ τὸν Ναό ἀπὸ ὅπου μπορούσε νὰ βλέπει τὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας τὴν παρακάλεσε μέ δάκρυα μετάνοιας στὰ μάτια: “Παρθένε, Δέσποινα Θεοτόκε, ξέρω πὼς δέν εἶμαι ἄξια νὰ εἰσέλθω σπὴν ἐκκλησία νὰ δῶ τὸ Ἅγιο Ἐῶλο ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Υἱός σου. Ἀξίωσέ με ὅμως νὰ μπῶ στὸν Ναό νὰ τὸ δῶ, γίνου ἐγγυῆριά μου πρὸς τὸν Υἱόν Σου καὶ ὑπόσχομαι ὅτι στὸ ἐξῆς δέν θὰ μιάνω τὸ σῶμα μου, ἀλλὰ θὰ πάω ὅπου Ἐσύ μέ ὁδηγήσεις.

Αὐτὰ εἶπε καὶ ἡ προσευχὴ της εἰσακούσθηκε. Μπῆκε σπὴν ἐκκλησία ἀνεμπόδιστα, εἶδε τὸν Τίμιο Σταυρό, καὶ εὐχαριστοῦσε μέ δάκρυα τὴν Παναγία ζητώντας της συνάμα νὰ τὴν φωτίσει τί ἔπρεπε νὰ κάνει. Ἐνῶ ἔκλαιε ἀκούει μιά φωνὴ νὰ τῆς λέγει: “Ἀν περάσεις τὸν Ἰορδάνη ποταμόν θὰ εὔρεις μεγάλη ἀνάπαυση”. Μέ μικρὸ πλοῖαριο περνᾷ τὸν Ἰορδάνη ποταμό καὶ μέ μόνο τρεῖς ἄρτους προχωρεῖ καὶ ἐγκαθίσταται στὰ βάθη τῆς ἐρήμου. Ἐκεῖ σπὴν ἔρημο μόνη καὶ ἀβοήθητη μέσα στὸν καύσωνα καὶ τὸ ψύχος, ἐζπσε σαράντα ὁλόκληρα χρόνια, χωρίς νὰ ἀντικρύσει πρόσωπο ἀνθρώπου, ὥσπου τὴν ἀνακάλυψε ὁ πατὴρ Ζωσιμάς. Στὸν πατέρα Ζωσιμᾶ ἀνοίξε τὴν καρδιά της καὶ τοῦ διηγήθηκε μέ λεπτομέρεια ὅλη της τὴ ζωὴ. Στὸ τέλος τοῦ ζήτησε ὅπως τὸν ἐπόμενο χρόνο τὴν περιμένει σπὴν ὄχθη τοῦ Ἰορδάνη μέ τὰ Ἀχραντα Μυστήρια γιὰ νὰ τὴν κοινωνήσει, πρᾶγμα πού ἐγινε. Τὸν ἐπόμενο χρόνο ὁ πατὴρ Ζωσιμάς, ὅταν πῆγε νὰ τὴ συναντήσει τὴν βρῆκε νεκρή. Πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι της γραμμένα στή γῆ ἔγραφε:

“Ἀββᾶ Ζωσιμᾶ, θάψε ἐδῶ τὸ σῶμα τῆς ταπεινῆς Μαρίας. Πέθανε τὴν ἴδια μέρα πού μέ κοινωνήσες”. Καθὼς σκεπτόταν πὼς θὰ ἔβγαζε τὸν λάκκο γυρίζει πίσω του καὶ βλέπει ἓνα λιοντάρι. Ἀμέσως κατάλαβε. “Ἐλα, τοῦ λέει, θηρίο ἀνήμερο, ἐπειδὴ ἡ δύναμη τοῦ Θεοῦ σέ ἔφερε ἐδῶ νὰ μέ βοηθήσεις, σκάψε τὴ γῆ γιὰ νὰ θάψουμε τὸ λείψανο τῆς Ἁγίας, γιατί ἐγὼ ἀδυνατῶ”. Τὸ λιοντάρι ἄρχιζε τὸ σκάψιμο καὶ σέ λίγη ὥρα ὁ τάφος ἦταν ἑτοιμος. Ἐθαψε τότε ὁ γέροντας τὸ λείψανο τῆς Ἁγίας καὶ ἐπέστρεψε στὸ μοναστήρι του δοξάζοντας τὸν Θεό.

Ἡ μνήμη τῆς Ὁσίας Μαρίας Αἰγυπτίας γιορτάζεται τὴν 1ην Ἀπριλίου καὶ τὴν 5ην Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν.

Ἡ Ὁσία Μαρία ἡ Αἰγυπτία εἶναι ἴσως τὸ κλασσικότερο καὶ φωτεινότερο παράδειγμα μετάνοιας καὶ ἐξόδου ἀπὸ τὸ βαθύτατο σαρκικὸ βούρκο, ὅπως ἐπίσης μοναδικὸ παράδειγμα σκληρῶν καὶ μακροχρόνιων μοναχικῶν ἀγώνων.

Ἄς δοῦμε ὅμως σέ μεγάλη συντομία τὴ ζωὴ τῆς μεγάλης αὐτῆς ἀγωνίστριας τῆς ἐρήμου.

Γεννήθηκε σπὴν Αἴγυπτο κατὰ τὰ χρόνια τοῦ μεγάλου Ἰουστινιανοῦ (527-565). Σέ ἡλικία 12 ἐτῶν ἐγκατέλειψε τοὺς γονεῖς

της καὶ πῆγε σπὴν Ἀλεξάνδρεια ὅπου γιὰ 17 ὁλόκληρα χρόνια ἐζπσε ἔντονα στὸ βούρκο τῆς ἁμαρτίας καὶ τῆς σαρκικῆς ἀκολασίας. Τὴν ἀκόλαστη ζωὴ πού ζοῦσε σπὴν Ἀλεξάνδρεια θέλησε νὰ μεταφέρει καὶ σπὴν ἱερή γῆ ὅπου ἐζπσε ὁ Κύριος, μπαίνοντας μιά

Ἀπὸ τὸ βιβλίο τοῦ κ. Χρηστάκη Χριστοδουλίδη “ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΖΩΑ”, Λαμεσὺς 1999.

ΑΠΟ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΜΑΣ

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΝΕΩΝ Ι.Μ.Λ

Με τη βοήθεια του Θεού και την εύλογία του Πανιερωτάτου Μητροπολίτη μας άρχισε τη λειτουργία της η Κοινότητα Νέων της Ιεράς Μητροπόλεως Λεμεσού (βλέπε σχετικό

άρθρο στη σελίδα 7) στην οποία οι νέοι της πόλης μας μπορούν μέσα από τα προγράμματα και τις δραστηριότητές της να γευθούν τη ζωή της Εκκλησίας μας και να νοσηματοδοτήσουν τη ζωή και το μέλλον τους.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΩΝ ΜΕΣΩΝ ΚΑΙ ΑΝΩΤΕΡΩΝ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ ΣΤΑ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ ΜΑΣ

Τό Σάββατο 26/1/2002 τα παιδιά των Κατηχητικών μας Συνάξεων με βάση ειδικό πρόγραμμα που είχε ετοιμασθεί επισκέφθηκαν κατά ομάδες τις Στέγες Ευγηρίας της πόλης μας, πρόσφεραν γλυκά και άλλα δώρα και ψυχαγόνησαν τους ηλικιωμένους των στεγών αυτών. Ήταν για τα παιδιά μία εξαιρετική ευκαιρία να συνομιλήσουν με αυτούς και να ωφεληθούν από πίν πλούσια πείρα και τη γνώση τους. Η εκδήλωση αυτή ήταν μία έκφραση της έμπρακτης αγάπης και του σεβασμού των παιδιών προς τους ανθρώπους της τρίτης ηλικίας.

ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΩΝ ΜΕΣΩΝ ΚΑΙ ΑΝΩΤΕΡΩΝ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ ΣΥΝΑΞΕΩΝ

Ίδιαίτερο γεγονός ήταν για τα παιδιά των Μέσων και Άνωτέρων Κατηχητικών Συνάξεων της Μητροπόλεώς μας η συμμετοχή τους στην κοινή εκδρομή που έγινε στις 10/11/2001 στο παραδοσιακό χωριό Λόφου. Έλαβαν μέρος εκατοντάδες παιδιά τα οποία μετά τη συμμετοχή τους στη Θεία Λειτουργία στην οποία χοροστάτησε και μίλησε ο Μητροπολίτης μας, περιήλθαν τό χωριό και είδαν από κοντά τα στοιχεία της παράδοσής μας που διατηρούνται στο χωριό αυτό. Σ' όλους τους εκδρομείς προσφέρθηκε πρόγευμα που ετοιμάστηκε από τις επιτροπές κυριών των Κατηχητικών μας Συνάξεων.

ΚΟΨΙΜΟ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑΣ ΣΤΕΛΕΧΩΝ

Με πίν έναρξη της νέας χρονιάς πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα των Κατηχητικών του Ιερού ναού Παναγίας Καθο-

λικής ή τελετή για τό κόψιμο της Βασιλόπιττας των Στελεχών και των Συνεργατών της Ιεράς Μητροπόλεως. Στην εκδήλωση μίλησε ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης μας ό οποίος αναφέρθηκε στη σημασία του ποιμαντικού έργου της Εκκλησίας στους δύσκολους καιρούς που περνούμε και ευχήθηκε σε όλους εύλογημένο από τόν Θεό τόν καινούργιο Χρόνο. Σε όλους δόθηκε ένα βιβλίο ως αναμνηστικό δώρο.

ΤΟ ΑΡΧΟΝΤΑΡΙΚΙ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΛΕΜΕΣΟΥ

Έτσι έχει ονομασθεί τό Κέντρο Νεότητας της Μητροπόλεώς μας για τό όποιο έχουμε γράψει σε προηγούμενο τεύχος της "ΠΑΡΑΚΛΗΣΗΣ". Εκτός από πίν αίθουσα παιχνιδιών και τό γήπεδο "μίνι ποδοσφαίρου" λειτουργούν εργαστήρια άγγειοπλαστικής, παραδοσιακών χορών, μουσικής, προβολής ταινιών και παιδική χορωδία. Προγραμματίζονται και άλλα εργαστήρια όπως Η.Υ, άγιογραφίας, θεάτρου κ.λ.π. τα οποία θα λειτουργή-

σουν στο αναπαλαιούμενο κτίριο που βρίσκεται δίπλα σ' αυτό που ήδη λειτουργεί. Κάθε άπόγευμα οι χώροι στο άρχονταρίκι είναι γεμάτοι από παιδιά τα οποία σε μία άτμόσφαιρα χαρής και φιλικής συντροφιάς απολαμβάνουν τις ελεύθερες ώρες τους μακριά από τούς κινδύνους που έλλοχεύουν σε άλλους χώρους που συχνάζουν οι νέοι μας.

ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΜΑΣ

Ίδιαίτερο γεγονός για την πόλη μας ήταν η ονομαστική εορτή του Πανιερωτάτου Μητροπολίτη μας στις 18 Ιανουαρίου ημέρα της μνήμης του Αγίου Αθανασίου Πατριάρχου Αλεξανδρείας. Μετά το Αρχιερατικό Συλλεiturργο στο οποίο παρευρέθηκαν οι αρχές της πόλης, αντιπροσωπεΐες μαθητών των σχολείων με τα λάβάρά τους και πλήθος κόσμου ο Πανιερώτατος δέχθηκε τα συγχαρητήρια του ποιμνίου του μέχρι αργά το βράδυ. Χιλιάδες λαού όχι μόνο από τη Λεμεσό αλλά και από άλλα μέρη της Κύπρου εξέφρασαν

τις ευχές τους στον Πανιερώτατο να τον ενισχύει ο Θεός, για να συνεχίσει το πλούσιο ποιμαντικό έργο του προς όφελος του πληρώματος της Εκκλησίας. Ως ευλογία προσφέρθηκε ειδικό έντυπο με την εικόνα και τη ζωή του Αγίου Αθανασίου. Το μεσημέρι παριτέθη γεύμα στο οποίο παρακάθησαν ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομος, άλλοι Ιεράρχες, Ηγούμενοι Ιερών Μονών, Κληρικοί και οι αρχές της πόλεως μας.

ΓΕΥΜΑ ΣΤΑ ΜΑΘΗΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ

Με την ευκαιρία της εορτής των Τριών Ιεραρχών και των Ελληνικών Γραμμάτων, ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης μας σέ ένδειξη της αγάπης και του ενδιαφέροντός του για τη μαθητική νεότητα παρέθεσε γεύμα στα Μαθητικά Συμβούλια των Σχολείων Μέσης Παιδείας της πόλης μας. Μετά από προσφώνηση του Προέδρου της Κεντρικής Επιτροπής των μαθητών, ο Πανιερώτατος μίλησε στα παιδιά, εξέφρασε το ενδιαφέρον της Εκκλησίας για τη σωστή αγωγή και την πρόοδο των νέων μας. Τους μίλησε για την αγάπη του Χριστού προς τα παιδιά και τους έδωσε τις πατρικές νουθεσίες του για το πώς θα οικοδομήσουν τη ζωή τους πάνω σε σωστά θεμέλια, για να μπορέσουν να εκπληρώσουν τις προσδοκίες τόσο των ιδίων όσο και των γονέων τους. Η χορωδία των Κατηχητικών Συνάξεων του Ιερού ναού Αγίου Νεκταρίου υπό τη διεύθυνση της Σύλβιας Μαθηκολώνη ψυχαγόησε με εξαιρετικά τραγούδια τα παιδιά που έλαβαν μέρος στο γεύμα. Ο Πανιερώτατος πρόσφερε δώρα σε κάθε παιδί μεταξύ των οποίων και ένα επιστήθιο σταυρό.

ΔΕΙΠΝΟ ΣΤΟΥΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥΣ

Με την ευκαιρία της εορτής των Τριών Ιεραρχών και των Ελληνικών Γραμμάτων ο Μητροπολίτης μας σέ ένδειξη της εκτίμησής του για το έργο που επιτελείται στα σχολεία μας και της αγάπης του για τους εκπαιδευτικούς παρέθεσε στις 31/01/2002 δείπνο στους Διευθυντές Δημοτικής, Μέσης και Τεχνικής Εκπαίδευσης των Δημοσίων και Ιδιωτικών Σχο-

λείων, στους Επιθεωρητές και τους Εκπροσώπους των Διδασκάλων και των Καθηγητών. Μετά τις προσφωνήσεις των εκπροσώπων των εκπαιδευτικών, ο Πανιερώτατος σέ χαιρετισμό του αναφέρθηκε στη σχέση της Εκκλησίας με την εκπαίδευση ή οποία ανάμεσα στους αιώνες στάθηκε τόσο ευεργετική για την αγωγή και την μόρφωση των ελληνοπαίδων και υποσχέθηκε κάθε δυνατή βοήθεια της Μητροπόλεως στο δύσκολο έργο που επιτελούν οι εκπαιδευτικοί και τα σχολεία μας.

ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ

Με τήν ευκαιρία τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων ὁργανώθηκε ἀπό τήν ἱερά Μητρόπολιν στίς 15 Δεκεμβρίου αἰμοδοσία σπὴν αἰθούσα τῶν Καμητικῶν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ γιά ἐνίσχυση τῆς Τράπεζας Αἵματος τοῦ Γενικοῦ Νοσοκομείου Λεμεσοῦ. Ἡ ἀνταπόκριση ἦταν συγκινητική σπὴν ἐκδήλωση αὐτή πού ἀποτελεῖ τήν εὐγενέστερη καί σημαντικότερη ἐκφραση τῆς ἀγάπης πρὸς τό συνάνθρωπο.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

Πραγματοποιήθηκε καί φέτος μέ μεγάλη ἐπιτυχία τό Σεμινάριο Στελεχῶν Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς πού λειτούργησε ἀπό τόν Ὀκτώβριο μέχρι καί τό τέλος τοῦ Ἰανουαρίου. Τό θέμα τοῦ φετινοῦ σεμιναρίου ἦταν "Βασικά Στοιχεῖα Γνώσεως τῆς Δογματικῆς Διδασκαλίας τῆς Ἐκκλησίας". Τά μαθήματα στό Σεμινάριο παρέδιδε ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης μας κάθε Τρίτη βράδυ καί τά παρακολούθησαν ἑκατοντάδες στελέχη τοῦ πνευματικοῦ ἔργου τῆς Μητροπόλεώς μας. Σέ ὅσους παρακολούθησαν τά μαθήματα δόθηκε σχετικό πιστοποιητικό.

ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΑΝΑΣ

Μεγάλη ἐπιτυχία σημείωσε ἡ γιορτή τῆς Μάνας πού ὁργανώθηκε ἀπό τοὺς Ὁρθοδόξους Ἐνοριακοὺς Συνδέσμους Γυναικῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ, μέ τήν ευκαιρία τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου μας. Ἡ προβολή τοῦ ἱεροῦ προσώπου τῆς Παναγίας - Μητέρας τοῦ Χριστοῦ - ὡς πρότυπο γιά τίς μπέρες, ἐπαναποθετεῖ τήν ἑορτή τῆς Μάνας στίς σωστές τῆς διαστάσεις καί βοηθᾷ τίς μπέρες νά ἀντιμετωπίσουν τά πολλαπλὰ καθήκοντά τους μέσα στό πνεῦμα καί τή ζωή τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἡ γιορτή περιλάμβανε ἐκκλησιαστικούς ὕμνους καί ἐπίκαιρα τραγούδια ἀπό τή χορωδία

τῶν Καμητικῶν Συνάξεων Κυπερούνας, ἀποσπάσματα γιά τή μπέρα καί ὁμιλία ἀπό τόν Πανιερώτατο Μητροπολίτη μας κ. Ἀθανάσιο. Στίς μπέρες πού πλημμύρισαν τόν ἱερό Ναό Παναγίας Παντανάσσης Καθολικῆς

διανεμήθηκαν ἀναμνηστικά δῶρα καί ἀκολούθησε δεξίωση.

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΛΕΙΨΑΝΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΤΡΥΦΩΝΟΣ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ΜΑΣ

Ἰδιαίτερη εὐλογία γιά τήν πόλιν μας ἦταν ἡ μεταφορά τῆς Τιμίας Χειρὸς τοῦ Ἁγίου Τρύφωνος στίς 31 Ἰανουαρίου στόν ἱερό ναό τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου ἀπό τήν Ἱερά Μονή Κύκκου σπὴν ὁποία φυλάσσεται. Στόν Πανηγυρικό Ἑσπερινό πού τελέσθηκε στόν πῖό πάνω ναό, χοροστάτησε καί μίλησε ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης μας καί στή Θεία Λει-

τουργία τῆς ἐπομένης λειτούργησε ὁ συμπολίτης μας, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κένυας κ.κ. Μακάριος. Πλῆθος πιστῶν εἶχαν τήν ευκαιρία νά ἀσπασθοῦν τό ἱερό λείψανο καί νά δεχθοῦν τήν εὐλογία τοῦ Ἁγίου Τρύφωνος.

ΟΜΑΔΑ ΚΥΡΙΩΝ ΓΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΣΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ

Με τήν εὐλογία τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτη μας ἔχει καταρτισθεῖ ὁμάδα κυριῶν, ἡ ὁποία μέ τήν εὐθύνη τοῦ Πρωτ. Μάριου Ττοφαλίδη, ἱατροῦ, ἐπισκέπτονται τοὺς ἀσθενεῖς στό νοσοκομεῖο Λεμεσοῦ μέ σκοπό τή στήριξη καί βοήθειά τους. Κατά τή διάρκεια τῶν ἐπισκέψεων προσφέρονται στοὺς ἀσθενεῖς εἰδικά ἔντυπα μέ σκοπό τήν ψυχική τους τόνωση κατά τή διάρκεια τῆς δοκιμασίας τους καί τήν πνευματική τους καλλιέργεια.

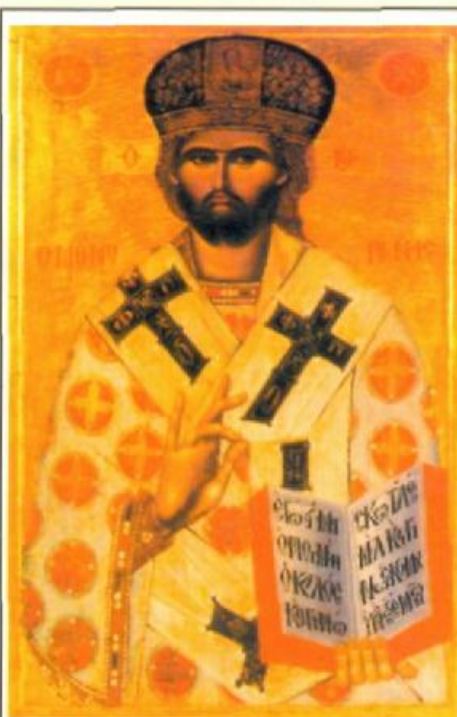
ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ "ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ"

Ὁ ραδιοφωνικός σταθμός "Απόστολος Ἀνδρέας" τῆς Μητροπόλεώς μας θά ἀρχίσει σέ λίγες μέρες νά ἐκπέμπει σέ νέα βάση. Ἐχει ἐξοπλισθεῖ μέ νέα μηχανήματα καί θά μεταφερθεῖ σέ νέο οἶκημα στόν περίβολο τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ. Γίνεται ἀναδόμηση καί ἐμπλουτισμός τῶν προγραμμάτων του τά ὅποια θά περιλαμβάνουν μεταξύ ἄλλων ἱερές ἀκολουθίες, ζωντανές συζητήσεις, ἐκκλησιαστική καί παραδοσιακή μουσική, ἀπευθείας μεταδόσεις διαφόρων ἐκδηλώσεων, ἐκπομπές γιά ξενόγλωσσους ὀρθόδοξους, ἀναλύσεις τῆς Ἀγίας Γραφῆς καί Πατερικῶν Κειμένων κ.λ.π. Ἡ Διεύθυνση τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ ἔχει ἀνατεθεῖ στόν Πρωτ. Νικόλαο Λυμπουρίδη.

ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

Ἐκδόθηκε σέ χιλιάδες ἀντίτυπα σέ καλαίσθητη ἔκδοση ἡ Θεία Λειτουργία μέ μετάφραση καί θεολογικά σχόλια ἡ ὁποία θά δοθεῖ δωρεάν στοὺς μαθητές τῶν σχολείων, στοὺς στρατιῶτες καί ἄλλους, γιά νά ἀποτελεῖ χρήσιμο βοήθημα γιά τή συμμετοχή τους στή Θεία Λατρεία. Τά σχόλια καί τή μετάφραση ἔγραψε ὁ θεολόγος κ. Παῦλος Μουκταρούδης.

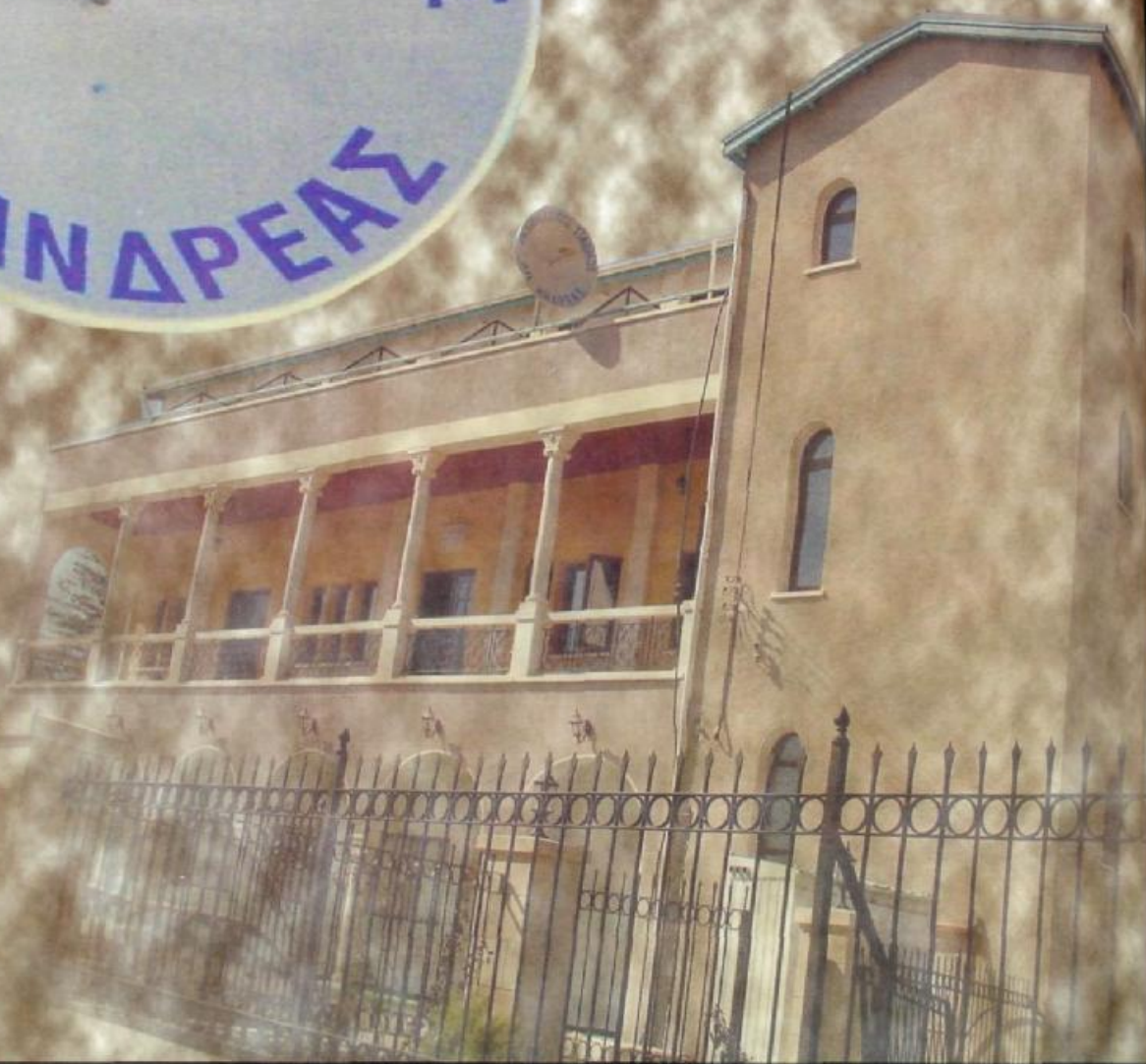
Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
(ΕΙΣΑΓΩΓΗ - ΚΕΙΜΕΝΟ - ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ - ΣΧΟΛΙΑ)
ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΛΕΜΕΣΟΥ

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΒΑΤΟΠΕΔΙΟΥ ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

Μέ τήν εὐκαιρία τῆς παραμονῆς του στήν Κύπρο γιά τό Συνέδριο τῆς Χ.Ε.Κ.Ε. ὁ Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βατοπεδίου π. Ἐφραίμ ἐπισκέφθηκε γιά πρώτη φορά τὰ γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καί συναντήθηκε μέ τόν Μητροπολίτη μας. Περιήλθε τὰ γραφεῖα καί τό Βιβλιοπωλεῖο καί ἐνημερώθηκε γιά τό ἔργο πού ἐπιτελεῖται στοὺς διαφόρους τομεῖς τοῦ ποιμαντικοῦ ἔργου τῆς Μητροπόλεώς μας.

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Θά είναι σύντομα μαζί μας με:

- * Καθημερινές μεταδόσεις Ύμνων Ἀκολουθιῶν
- * Ἐκκλησιαστική καί Παραδοσιακή Μουσική
- * Συζητήσεις γιά ἐπίκαιρα θέματα
- * Ἐκκλησιαστικό Δελτίο Εἰδήσεων
- * Ἀναλύσεις Ἀγιογραφικῶν, Πατερικῶν κειμένων
- * Ὁμιλίες
- * Παιδικά προγράμματα
- * Πολιτιστικές καί ἐκπαιδευτικές ἐκπομπές
- * Ξενόγλωσσες πνευματικές ἐκπομπές

94.1

FM